

Vlaams
Parlement

vergadering **C17 – CUL1**
zittingsjaar 2012-2013

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 16 oktober 2012

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Wim Wienen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de deelname van de minister van Media aan het nieuwe spelprogramma ‘De Slimste Mens ter Wereld’ op de hernieuwde SBS-zender VIER - 2261 (2011-2012)	
Vraag om uitleg van de heer Jurgen Verstrepen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de deelname van de minister aan ‘De Slimste Mens ter Wereld’ - 2207 (2011-2012)	5
Vraag om uitleg van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de toegang van Woestijnvis tot het VRT-archief - 2258 (2011-2012)	
Vraag om uitleg van de heer Jurgen Verstrepen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de discussie tussen de VRT en Woestijnvis aangaande de toegang tot het beeldarchief - 2260 (2011-2012)	9
Vraag om uitleg van de heer Bart Tommelein tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de stand van zaken in het dossier van de regionale omroepen - 2273 (2011-2012)	16
Vraag om uitleg van de heer Wim Wienen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de sperperiode van de VRT voor politici in andere dan nieuws- en duidingsprogramma’s - 2290 (2011-2012)	24
Vraag om uitleg van de heer Bart Tommelein tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de beschuldiging van censuur aan het adres van de minister van Media, naar aanleiding van het niet uitzenden van een reportage over de politiezone HAZODI door de VRT - 39 (2012-2013)	
Vraag om uitleg van de heer Jurgen Verstrepen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de Panoramareportage over HAZODI - 20 (2012-2013)	28
Vraag om uitleg van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de investeringen van Telenet in Vlaamse producties - 45 (2012-2013)	33

Vraag om uitleg van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het nieuwe actieplan diversiteit van de VRT

- 69 (2012-2013)

Vraag om uitleg van de heer Wim Wienen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de diversiteitsquota bij de openbare omroep

- 99 (2012-2013)

36

■

Voorzitter: de heer Philippe De Coene

Vraag om uitleg van de heer Wim Wienen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de deelname van de minister van Media aan het nieuwe spelprogramma ‘De Slimste Mens ter Wereld’ op de hernieuwde SBS-zender VIER

- 2261 (2011-2012)

Vraag om uitleg van de heer Jurgen Verstrepen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de deelname van de minister aan ‘De Slimste Mens ter Wereld’

- 2207 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Minister, intussen is SBS echt van start gegaan met zijn vernieuwde zenders VIER en VIJF. Het was logisch, ook bij de overname van de SBS-zenders, dat het bekende productiehuis Woestijnvis dat deel uitmaakt van de groep die de SBS-zenders heeft overgenomen, hofleverancier van die nieuwe zender zou worden. Woestijnvis heeft de rechten van die succesprogramma's ook mooi meegenomen.

Het lag dus in de lijn van de verwachtingen dat Woestijnvis een belangrijk aandeel van de programma's voor die nieuwe zenders op zich zou nemen. Een van die paradepaardjes is ‘De Slimste Mens ter Wereld’. Dat paradepaardje moet ervoor zorgen dat vooral VIER gepositioneerd wordt in het omroeplandschap.

Minister, aangezien ‘De Slimste Mens ter Wereld’ zowat de reclame is voor die nieuwe zender, verbaasde het me dat ook u bereid bent gevonden om deel te nemen aan dat spelprogramma. Door uw deelname te bevestigen helpt u immers mee aan de promotie van de betrokken zender. Een lid van de uitvoerende macht maar evenzeer leden van de wetgevende macht en politici van andere gremia moeten zorgvuldig omgaan met mediadeelname. Ik ben er nog altijd van overtuigd dat het de politiek goed zou doen indien politici zich zouden onthouden van deelname aan louter entertainment- en spelprogramma's. Ik ben van mening dat een politicus andere zaken te doen heeft dan de mensen te amuseren en te zorgen voor een vrolijke noot, te meer ook omdat dat in het verleden al is gebleken. Er zijn in het verleden politici geweest die in dergelijke spelprogramma's een goede beurt hebben gemaakt. Het leeuwendeel van de politici dat te gast is geweest in allerlei spelprogramma's heeft echter niet zo'n goede beurt gemaakt. Politici in spelprogramma's vervullen wel vaker de rol van clown. Dat is niet de bedoeling. Dat geeft geen meerwaarde aan de politiek. Het zorgt er ook niet voor dat de politiek in de perceptie beter wordt gecategoriseerd dan nu het geval is.

Minister, waarom gaat u deelnemen aan dit spelprogramma? Ik ben nog altijd van oordeel dat hierdoor op zijn minst de perceptie ontstaat dat u mee zorgt voor de promotie van de betrokken zender. In hoeverre is het wenselijk dat u zeker als minister die verantwoordelijk is voor de mediasector in zijn geheel en die toch neutraal moet zijn tegenover alle media, aan een dergelijk programma deelneemt?

In hoeverre brengt deelname van politici aan dergelijke spelprogramma's of louter entertainmentprogramma's zoals Debby en Nancy niet eerder schade toe aan het imago van de politiek dan dat het daarvoor een meerwaarde is? Deelt u mijn mening?

Ik herinner me de tijd dat de N-VA daar heel wat initiatieven rond genomen heeft. In hoeverre is het niet opportuun dat we initiatieven ontwikkelen om politici ertoe aan te zetten om niet langer aan dergelijke programma's deel te nemen, gelet op het imago dat ze daarmee krijgen?

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Minister, de heer Wienen heeft al geschetst waarover het gaat. Ik heb daar een aantal bedenkingen bij. Of u nu deelneemt aan een programma op VIER of VIJF of op een andere zender interesseert me niet. Ik gun ieder zijn of haar moment van roem. U bent echter minister van Media. Ik vraag me af of u minister bent voor de media of minister voor het opleuken van televisiezenders. Of was u onze kritiek beu waarin wij telkens zeiden dat u de minister van de VRT bent en ging u daarom naar VIER?

Wanneer u als minister van Media dan verschijnt in programma's die niet tot informatie- of nieuwsprogramma's behoren, maar wel in spelprogramma's, dan kunt u toch vermoeden dat wij daar vragen over zullen stellen.

Ik wist niet dat u zo gemakkelijk was. Ik citeer u: "De programmamakers hebben me op mijn woord gepakt en mij uitgedaagd om zelf mee te doen toen ik in het verleden zei dat er weinig vrouwen zijn in 'De Slimste Mens ter Wereld'. Dan wil ik me niet wegsteken." Dat vond ik zo gemakkelijk: één vraag en u geeft al toe. Ik wil dit niet opentrekken naar andere zaken, maar enfin, als minister van Media verwacht ik eerder een zakelijke, koude tante. U hebt de deur nu immers opengezet voor de andere zenders. Wat zult u zeggen als vtm u vraagt voor een succesvol spelprogramma? Als u "neen" zult zeggen, kan ik al voorspellen wat in de kranten zal staan. Wat zult u zeggen op een vraag van de VRT of van nog andere zenders? U moet hiermee opletten. In dit amusementsgedeelte zal men het u kwalijk nemen als u niet naar de andere zenders gaat. U zet de deur open en u weet niet waar dit eindigt.

Ik ben van mening dat u op glad ijs zit omdat u minister van Media bent. U moet opletten wanneer u wordt opgevoerd in de media, want er ontstaat dan een zweem van favoritisme door de minister een platform te geven. De indruk ontstaat dan dat er misschien iets meer aan de hand is – belangenvermenging. Ook al is het maar perceptie, het is wel zo. Als er een belangrijk dossier op tafel komt waarin VIER betrokken is, zullen we de eersten zijn die ernaar verwijzen dat u er aan amusementsprogramma's deelneemt, dat u er in een goede schuif ligt, hetzelfde als wat we nu doen als het om de VRT gaat. Ik denk dat het eigenlijk niet gezond is voor u.

Ik refereer ook even aan mijn vorige vragen over de VRT en de activiteiten van politici in spelprogramma's. U pleitte voor duidelijkheid in verband met de vergoeding aan politici in tv-programma's. U bent een politica. Ik zou dus graag willen weten of men u als minister van Media een vergoeding heeft aangeboden voor uw deelname aan 'De Slimste Mens ter Wereld'. Het is een vraag. Als u er "neen" op antwoordt, dan nemen wij daarvan akte. Als het "ja" is, wat zou u dan met dat geld gedaan hebben? Ik vind toch dat deze vraag ook gesteld moet worden, uit eerlijkheid met de vorige debatten.

Vindt u dat u als minister van Media meer onpartijdig zou moeten zijn en dat u zich meer afzijdig moet houden van optredens in entertainmentprogramma's van om het even welke zender? U zult nu natuurlijk niet meteen "ja" zeggen, want u zit in 'De Slimste Mens ter Wereld'.

Bij een vraag die ik in het verleden heb gesteld, was u van mening dat er duidelijk aangetoond moest worden of een politicus optreedt als bekende Vlaming of als politicus. Bent u die mening nog steeds toegedaan? U hebt dit zelf gezegd in deze commissie. Nu komt die vraag natuurlijk uw richting uit: in welke hoedanigheid treedt u op in 'De Slimste Mens ter Wereld'? En zo zit ik weer bij het begin van mijn vraag: als een leuk object, als iemand die gemakkelijk "ja" zegt, als iemand die VIER steunt, als minister voor de media of als minister voor het opleuken?

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Minister, in 2005 – dat is al een tijd geleden – heb ik een gelijkaardige vraag gesteld aan uw voorganger. Minister Bourgeois was toen bevoegd voor de media en hij heeft toen duidelijke, klare taal gesproken. Hij heeft alle ministers en

volksvertegenwoordigers opgeroepen om niet deel te nemen aan amusementsprogramma's. Wat is uw standpunt daarbij?

Ik zou de klare, duidelijke taal kunnen citeren, maar dat zal ik nu niet doen.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Voorzitter, dames en heren, ik waardeer uiteraard uw bezorgdheid, zeker die van de heer Wienen, voor het effect van mijn aanwezigheid in 'De Slimste Mens ter Wereld'. Ik maak me er zelf ook wat zorgen over, want ik ben niet zo'n goede quizzer.

Waarom heb ik deelgenomen? Uiteraard is het een beetje zoals ik al in de media heb gezegd. Anderhalf tot twee jaar geleden heb ik een duidelijk statement gemaakt. Ik heb gezegd dat ik vond dat er te weinig vrouwen aanwezig waren bij de kandidaten en de jury in 'De Slimste Mens ter Wereld'. Ik heb er toen via sociale media met de redactie van 'De Slimste Mens ter Wereld' wat over van gedachten gewisseld. Ze zijn me sindsdien blijven vragen. Ze vertelden dat ze heel weinig vrouwen vinden die bereid zijn om mee te doen, blijkbaar quizen niet zo veel vrouwen graag. Ze zeiden dat als ik het dan toch zo belangrijk vind, ik het dan zelf maar moet doen.

Mijnheer Verstrepen, ik ben niet zo'n gemakkelijke vrouw, maar uiteindelijk hebben ze Erik Van Looy op mij afgestuurd en dan ben ik wel door de knieën gegaan. Ik vind het bovendien ook een heel leuk programma.

Ben ik van oordeel dat ik daarmee promotie maak? Ik vind dit een beetje vergezocht. Er zijn heel veel bekende Vlamingen, inclusief landelijke en regionale politici, die gevraagd worden om mee te werken aan programma's. Het betreft ontspanningsprogramma's of actualiteitenprogramma's. U zou dus kunnen zeggen dat iedereen op de ene of de andere manier meewerkt aan de promotie van een programma, of omgekeerd promotie krijgt door eraan mee te doen. Het is een beetje zoeken naar een evenwicht, naar de cohabitatie tussen politiek en media.

'De Slimste Mens ter Wereld' is een duidelijk een entertainmentprogramma. Mijn deelname eraan is niet bedoeld in het kader van mijn functie als minister van Media, ik doe het gewoon als politica. Ik ga er natuurlijk geen enkele politieke uitspraak doen of een beleidsvisie uiteenzetten, ik zal gewoon mijn best doen om geen slecht figuur te slaan in dat programma. We zijn ook maar mensen, we moeten de zaken ook een beetje relativiseren, het is maar een spelletjesprogramma, meer zit daar niet achter. Iedereen moet natuurlijk voor zichzelf uitmaken of hij of zij meedoet aan die programma's. De redactie van het programma beslist wie wordt gevraagd en degenen die worden gevraagd, beslissen of ze meedoen of niet.

Voor de rest meen ik niet dat hierover verdere regulering moet worden opgenomen. Ik wil even verwijzen naar artikel 37 van het Mediadecreet en onrechtstreeks ook naar het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens. Het is heel duidelijk dat er een vrijheid bestaat om programma's te maken en uit te zenden, en dat de vrijheid van meningsuiting moet worden gewaarborgd in de omroepprogramma's. Iedere omroep bepaalt zelf wat hij doet, wat wordt uitgezonden en wie wordt uitgenodigd. Er is geen enkele reden om decretaal in te grijpen. Iedereen moet zelf de afweging maken of hij meedoet of niet. Iedere politicus moet dat voor zichzelf uitmaken.

Ik doe mee als politica. Ik vind het een leuk programma. Ik heb me een klein beetje laten vangen door heel uitdrukkelijk te pleiten voor meer vrouwen in 'De Slimste Mens ter Wereld'. U weet dat dat mijn zwak punt is. Als men je uitdaagt, moet je de uitdaging aangaan, zeker als je door Erik Van Looy wordt gevraagd.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Minister, ik vind het niet de sterkste verdedigingslijn die u kunt opbouwen als u zegt dat u zelf maar meedoet omdat u gepleit hebt voor meer vrouwen. Ik denk dat er in Vlaanderen nog miljoenen andere vrouwen rondlopen.

U haalt uw functie naar beneden door te zeggen dat u ‘maar meedoet als politica’. U hebt gekozen om minister in de Vlaamse Regering te zijn. U hebt het departement Media gekregen en u bent daar als minister wel verantwoordelijk voor. Daarom vind ik een deelname van u als minister toch iets moeilijker dan die van een doorsnee politicus. Een deelname als minister aan een louter entertainmentprogramma kan een perceptieprobleem inzake neutraliteit scheppen.

Het siert u dat u eerlijk bent, maar het bevestigt ook mijn punt. U bent bezorgd om uw optreden in ‘De Slimste Mens ter Wereld’, want u zegt zelf dat u geen goed quizzer bent en dat u toch een beetje angstig bent. Dat bewijst mijn punt: sommige politici kunnen er een sterke beurt maken – dat heeft het verleden ook al uitgewezen – maar anderen kunnen er een heel slechte beurt maken. Als die slechte beurt zich nu enkel zou beperken tot Ingrid Lieten die een slechte beurt maakt, dan is dat uw eigen verantwoordelijkheid, maar de mensen zullen vinden dat de politica en meer nog de minister Ingrid Lieten een slechte beurt maakt. Als u een slechte beurt maakt, maakt ook de politieke klasse een slechte beurt. Ik denk niet dat dat opportuun is. Heel veel politici staan natuurlijk te springen om aan dergelijke programma’s deel te nemen om hun visibiliteit en bekendheid te verhogen, maar misschien is er een tijd gekomen dat we politici tegen zichzelf moeten beschermen. Een rol als circusclown past niet bij het mandaat dat ze hebben gekregen van de bevolking.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Voorzitter, minister, ik vind het ook geen goede verdediging, maar dat had u al kunnen raden. Wat u gaat presteren in ‘De Slimste Mens ter Wereld’ laat ik in het midden, maar als een minister van Media actief deelneemt in de media – en niet aan een nieuwsprogramma –, dan heb ik het daar moeilijk mee. Stel u voor dat de minister van Landbouw in het gareel zou lopen van een of andere kippenwekerij. Ik denk dat men in dit huis moord en brand zou schreeuwen: dit is een voorbeeldfunctie en als minister moet men zich hier ver van houden. Het gaat er niet over dat ik bepaalde ministers geen plekje zou gunnen in amusementsprogramma’s, maar men wordt wel onderdeel van die media, en niet als nieuwswaarde.

Ik vind het te gemakkelijk om zelf te gaan. U zegt dat er meer vrouwen in die programma’s moeten zijn. Wel, stroop uw mouwen op en zorg er dan voor dat er meer vrouwen in die programma’s terecht komen. Ik weet niet hoe, maar ik ben absoluut geen voorstander van nog meer regels op dat vlak. Het heeft niets te maken met de inperking van de vrijheid van een programmamaker. Het heeft te maken met het feit dat u minister van Media bent en dat u een deel van die media amusementsgewijs gaat promoten. Dat is het en niet meer dan dat. Wil ik politici weg uit amusementsprogramma’s? Neen. Het is trouwens heel leuk om bepaalde politici in amusementsprogramma’s op hun bek te zien gaan, veel leuker dan naar het nieuws te kijken. Daar heeft de kijker dus ook iets aan. Ik vermoed dat u inderdaad wel stress hebt maar we weten allemaal dat ‘De Slimste Mens ter Wereld’ voor een deel gescript wordt, dus die stress is dan nog wel een klein beetje gestuurd.

Ik vind dat u het niet mag doen. U hebt gekozen om het wel te doen. Het is ook veel te gemakkelijk om te zeggen dat u daar als politica bent en niet als minister van Media. Iedereen kent u als minister van Media. Daarvoor was u zelfs geen politica en eigenlijk bent u niet gekend als politica, maar als minister. Ik blijf er dus bij dat u het niet had mogen doen, ook al heeft Van Looy of iemand anders u zo snel op de knieën gekregen, want de perceptie wordt de waarheid en het wordt een boemerang die nog eens zou kunnen terugkomen.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de toegang van Woestijnvis tot het VRT-archief - 2258 (2011-2012)

Vraag om uitleg van de heer Jurgen Verstrepen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de discussie tussen de VRT en Woestijnvis aangaande de toegang tot het beeldarchief - 2260 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Voorzitter, minister, ik las op 14 september in De Morgen dat Woestijnvis tot voor kort prioritair toegang had tot het immense beeldarchief van de VRT. Woestijnvis kon eigenhandig en met privileges researchen in het archief van de openbare omroep.

Dat is vreemd omdat ik u in op 27 april 2011 tijdens een actualiteitsdebat het volgende vroeg: “Wat ons inziens bijzondere aandacht verdient in de verhouding tussen de VRT en Woestijnvis, is de rechtenproblematiek. In de wandelgangen gaan al jaren geruchten over het feit dat Woestijnvis meer rechten op zak houdt dan gewoonlijk het geval is bij productiehuisen die programma’s leveren aan een omroep. Ook wordt in dezelfde wandelgangen gefluisterd dat Woestijnvis de voorbije jaren naar believen archiefmateriaal kopieerde van de VRT.”

Dan vroeg ik: “Zijn de regelingen met betrekking tot de rechten op programma’s die tussen de VRT en Woestijnvis zijn getroffen dezelfde als de regelingen die met andere productiehuisen werden gemaakt? Welke afspraken werden precies gemaakt tussen de openbare omroep en Woestijnvis wat betreft het gebruik van het VRT-archief?”

Minister, die vragen stelde ik in april 2011. In uw antwoord ging u niet echt in op de vragen die ik stelde. Ik verwachtte nog een schriftelijk antwoord nadien, maar dat kwam er ook niet. Toen ik het bericht las in De Morgen, was ik enigszins verbaasd, want daaruit bleek dat er inderdaad een geprivilegieerde relatie was tussen de VRT en Woestijnvis voor wat het gebruik van het VRT-archief betreft.

Minister, klopt het dat het productiehuis Woestijnvis fysiek aanwezig was bij de VRT om archiefmateriaal te kopiëren en mee te nemen naar Woestijnvis? Weet de VRT welk VRT-archiefmateriaal Woestijnvis vandaag allemaal bezit? Heeft ze daar zicht op? Is dat gecontroleerd, geïnventariseerd? Welke rechten heeft Woestijnvis op het VRT-archiefmateriaal dat het al heeft? Ik gebruik de term ‘rechten’ hier en in mijn vorige uiteenzetting nogal breed. Kan het dit ongelimiteerd gebruiken? Moet het voor het gebruik toestemming vragen aan de VRT?

Op welke manier zal Woestijnvis vandaag of in de toekomst worden behandeld inzake toegang tot het VRT-archief? Is er een volledige gelijkaardige behandeling ten opzichte van andere productiehuisen of zijn er toch nog verschillen? Hoe komt het dat u in april 2011 zei dat we inzake de rechtenproblematiek naar de toekomst moesten kijken en dat we het verleden afsluiten? Uiteindelijk blijkt dat het nog tot juni 2012 heeft geduurd voor de privileges van Woestijnvis afliepen.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Dit is een cynische situatie die al is geschetst. Ik kan het in één lijn samenvatten: het gaat over een actief van de VRT, betaald door de belastingbetaler, dat goed moet worden beheerd. Dan praten we over het archief en over de rechten. Er zijn heel wat waardebeoordelingen voor al dat materiaal en dat actief is wel wat waard. Als iemand

daarover zou kunnen beschikken, dan zou die zelf een televisiezender kunnen beginnen, genre ‘Nostalgie’, en die zou daar een commerciële slag uit kunnen slaan. Dat is niet onbelangrijk.

Het cynisme zit in wat in vorige discussies in deze commissie naar boven kwam, toen Woestijnvis besliste om VIER op te starten, over programma’s en eigendoms- en formatrechten, namelijk dat dit toch wordt betaald door de belastingbetaler. Je kunt de kast niet zomaar opentrekken, alles eruit halen en dan een andere zender opstarten. We weten allemaal wat er ondertussen is gebeurd, maar je ziet ook dat het in deze zaak even naar boven komt.

Nu hebben we de nieuwe situatie, meteen klokkenluider spelen in de kranten, en Woestijnvis moet eigenlijk aanschuiven zoals ieder ander die beelden van de openbare omroep wil. Vooruitlopend op de vragen zou ik kunnen zeggen dat daar niets fout mee is. Het is een normale behandeling. Als je archiefbeelden wilt als externe, moet je daarvoor betalen, veel of weinig, afhankelijk van welke deals je maakt. Dat is niet alleen zo bij de VRT, dat is ook zo bij de RTBF, bij de RTL, bij iedereen die over beelden beschikt. Ook bij vtm is dat zo, maar die heeft natuurlijk veel minder beeldarchieven.

Woestijnvis vond dat het genoeg was geweest en begon dan met eigen tv-zenders. Men vindt dat de belastingbetaler niet moet opdraaien voor de wilde plannen van Woestijnvis. We weten wat een beeldfragment ongeveer kost, dat is minimaal 1000 euro, naargelang van het soort programma waarvoor je het gebruikt. Voor gebruik vanuit bijvoorbeeld schoolsystemen is dat veel goedkoper.

Wat mij stoorde in dit verhaal, met alle sympathie voor het ondernemerschap in Vlaanderen, is dat Woestijnvisbaas Wouter Vandenhoute bij u kwam klagen over de beslissing, maar tot op heden zonder gevolg. Als minister zou ik hier niet willen tussenzitten, want dit is nog erger dan deelnemen aan een programma van datzelfde productiehuis.

Ik heb enkele reacties gesprokkeld. Bij de VRT wil men geen commentaar geven, wat op zich vreemd is, want ik kan me inbeelden dat ze gemakkelijk commentaar kan geven over deze situatie, wat bij de belastingbetaler ook nog goed overkomt. Olivier Goris, programmadirecteur bij Woestijnvis, geeft toe dat de beperkte toegang tot het VRT-archief het werken niet gemakkelijk maakt: “Het is anders, vroeger maakten we daar gebruik van, nu is dat moeilijker, maar dat was ingecalculeerd.” Minister, dat is vreemd, want ik vraag me af waarom u zou moeten tussenkomen. Toen ze niet meer exclusief voor de VRT werkten, wist men dat bij Woestijnvis. Nu vraagt men plots dat u tussenkomt. Wat is er aan de hand?

Vreemd genoeg zegt Vandenhoute: “Het VRT-archief is betaald met belastinggeld en moet dus publiek eigendom zijn.” Die kronkel vind ik ongelooflijk, geweldig, goed gevonden. Logischerwijze zou iedereen vrije toegang moeten krijgen. U begrijpt mijn verbazing in deze redenering. Minister, tot nu toe had u geen zin om tussen te komen in het archiefconflict bij de beide partijen. Onbeperkte toegang tot het VRT-archief, daar is de discussie dus mee geopend. Die kunnen we niet nu voeren.

Het hangt ervan af hoe je dat archief omschrijft. Dat moeten we op de lange termijn in het beleid zien. Zou dat inderdaad openbare eigendom kunnen worden, beschikbaar voor iedereen, naar het model van de BBC, dat een aantal van haar archieven heeft opengesteld, voor iedereen raadpleegbaar via het internet? Is dat een richting die we moeten uitgaan? Kunnen de commerciële zenders daar dan gebruik van maken, ook gratis, ja of neen? De discussie overstijgt de vraag die hier wordt gesteld in het eerste conflict met een vroegere hofleverancier, die plots zenders uitbaat en dan als elke ander wordt behandeld. We staan pas aan het begin van de discussie, en die zullen we nog voeren. Als het van mij afhangt, wil ik over het beeldarchief, dat een hele grote waarde heeft, hoe langer hoe meer in het digitale tijdperk, in de diepte discussiëren. Wie kan daar dan aan?

Minister, klopt het dat Wouter Vandenhaute zijn beklag heeft gedaan bij u over zijn nieuwe positie? Bent u van plan in te grijpen in deze zaak of te modereren of wat dan ook? Hoeveel bedragen de inkomsten die de VRT haalt uit aanvragen van fragmenten? Het is interessant om dat getal ernaast te zetten.

De heer Bart Caron: Ik sluit me aan bij de twee vorige vraagstellers. Ik wil een zorg uiten die ook de heer Verstrepen deels al heeft weergegeven.

We zitten hier met een soort geheugen van Vlaanderen, een collectie beeldmateriaal dat een veel grotere waarde heeft dan een papieren archief. Het gaat in elk geval over een immens archief. Het documenteert Vlaanderen, zijn geschiedenis en bewoners en de wijze waarop we daarmee zijn omgegaan, de wijze waarop het wordt bestuurd enzovoort. Dat materiaal is tot stand gekomen met publieke middelen. Dat is het uitgangspunt van mijn vraag. Ik wil ook wijzen op de ontwikkeling van het Vlaamse beeld- en geluidsinstituut in Gent en de wijze waarop de discussie zich daartoe verhoudt.

Principieel vind ik dat voor publieke doeleinden het beeldmateriaal maximaal toegankelijk moet zijn. Het gaat dan niet alleen over zenders, maar ook over scholen en privépersonen die daar iets mee willen doen. Het gaat tenslotte over een archief. Elk ander archief is binnen de grenzen van bepaalde wettelijke beperkingen altijd toegankelijk.

Iets anders is de discussie over het commercieel exploiteren van archiefmateriaal. Het gaat om dezelfde discussie als bij papieren materiaal. Is het niet zinvol om die discussie ten gronde te voeren los van de commerciële toepassing? We moeten daar eens een principediscussie over voeren. We zouden zoals in Nederland het materiaal maximaal ter beschikking moeten stellen voor de burger en voor publieke doeleinden. Wilt u daar ook naar streven?

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: De heer Caron slaat de juiste toon aan. Er is een groot verschil tussen het gebruik van het beeldarchief van de VRT of een deel daarvan voor schooldoeleinden waarbij men inzage krijgt in de beelden uit dat archief, dan wel het gebruik van dat archief voor programma's door verschillende omroepen in Vlaanderen. Dat archief is opgebouwd met belastingsgeld, wat echter niet betekent dat iedereen vrij en blij over die rechten mag beschikken. Dat kan niet de bedoeling zijn bij de ontsluiting van dat archief.

Minister, in hoeverre zijn er verschillen in het gebruik van en de toegang tot het archief tussen de verschillende productiehuizen? Heeft de VRT een beleid om al die productiehuizen gelijk te behandelen? Of zal men naargelang het productiehuis bepaalde bedragen aanrekenen die aan een ander productiehuis niet worden aangerekend? Wordt op een marktconforme manier gebruikgemaakt van dat beeldarchief van de VRT?

Wat was de reden voor die prioritaire toegang van Woestijnvis? Woestijnvis had destijds een exclusiviteitscontract met de VRT. Stond die bepaling over het vrij gebruik van het archief in die exclusiviteitsovereenkomst? Als dat niet het geval was, dan stellen we vast dat de VRT naar eigen inzichten een productiehuis heeft bevoorreed bij het gebruik van het archief zonder dat daar contractuele bepalingen over waren.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: De vraag is inderdaad hoe we met dat archief omgaan. Er is een tijd geweest dat de VRT alle rechten gratis aan bepaalde mensen afstond. Dat was dan contractueel overeengekomen. Daardoor heeft de VRT en uiteindelijk ook de regering en de belastingsbetaler miljoenen euro's aan inkomsten verloren. De tijden zijn veranderd.

Als het over erfgoed gaat, deel ik de mening van een aantal collega's. Voor Jan met de pet zou het archief toegankelijk moeten zijn. Als het over commerciële doeleinden gaat, moet daar goed over nagedacht worden. Daarover is een grondig debat noodzakelijk. De discussie hangt ook samen met de vraag wat men gaat doen met de Waalse Krook.

We kunnen wel wat ideeën opdoen in Nederland. In Hilversum bijvoorbeeld is er een mooi museum voor beeld en geluid waarvan het archief toegankelijk is. Het zou misschien goed zijn om eens te bekijken hoe ze dat daar aanpakken.

Wie is de eigenaar van door externe productiehuisen geleende archiefbeelden? Mogen die te allen tijde heruitgezonden worden? Als die worden heruitgezonden, is dat dan gratis of tegen een vergoeding? Over welke vergoeding gaat het? Welke zijn die marktconforme afspraken daarover? Bestaan daar contractuele verbintenissen over? Zijn er ook financiële verschillen tussen de productiehuisen onderling? Is iedereen gelijk voor de wet? Of bestaan er ook ruildeals in plaats van financiële deals?

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Ik heb de nodige input gevraagd aan de VRT en aan VIER. Op basis daarvan geef ik de antwoorden.

Het klopt dat het productiehuis Woestijnvis fysiek aanwezig was. Dat geldt niet alleen voor Woestijnvis: alle productiehuisen die een productie maken voor de VRT, kunnen voor die productie zelf het VRT-archief raadplegen en kopieën van vroegere programma's maken. Medewerkers van deze productiehuisen zijn dan ook vaak voor langere tijd fysiek aanwezig op de VRT en in het archief.

Productiehuisen die een fragment willen gebruiken uit het VRT-archief voor een programma dat niet op de VRT-netten zal worden uitgezonden, kunnen niet zelf het archief raadplegen maar moeten het fragment bij het beeldarchief van de VRT aanvragen. Ook andere geïnteresseerden of omroepen moeten een aanvraag indienen bij het VRT-beeldarchief.

De VRT heeft een duidelijke, eenvoudige aanvraagprocedure die waakt over de correcte toepassing van de aangevraagde beelden en de vrijwaring van ieders rechten. Dit zijn normale werkingsprincipes die ook bij buitenlandse openbare omroepen en andere archieven en instanties gelden.

Het klopt dus dat medewerkers van Woestijnvis voor langere periodes aanwezig waren bij de VRT. De medewerkers van Woestijnvis konden dus voor de productie van een VRT-programma zoals 'De Slimste Mens ter Wereld' toen het door de VRT werd uitgezonden, opzoekingen doen in het VRT-beeldarchief. De programmamakers maakten veel gebruik van archiefmateriaal omdat dit regelmatig vaste elementen waren in de betrokken productie zoals in 'Man bijt Hond'. Bovendien kenden deze programma's een hoge uitzendfrequentie. Het was dan ook logisch dat programmamedewerkers van Woestijnvis fysiek op de VRT aanwezig waren om zelf opzoekingswerk te doen in het VRT-archief.

De VRT heeft me gemeld dat ze niet weet welk VRT-archiefmateriaal Woestijnvis momenteel in het bezit heeft. Dat is ook zo voor de andere productiehuisen die gewerkt hebben aan een VRT-productie en die vrije toegang hadden tot het archief en daarvoor kopieën hebben kunnen maken. Wel is het zo dat de researchers van Woestijnvis, net als die van andere productiehuisen die werken aan een VRT-productie, een verklaring 'Afspraken gebruik archief applicaties' moesten ondertekenen indien zij specifiek beeldmateriaal van de VRT wensten te gebruiken. Met die verklaring bevestigden ze ook dat zij het verkregen archiefmateriaal enkel voor een specifiek programma konden gebruiken. Die verklaring wordt door iedereen ondertekend en in dit geval dus ook door de medewerkers van Woestijnvis.

Woestijnvis heeft geen rechten met betrekking tot het door hen in het VRT-archiefmateriaal verzamelde materiaal. Indien zij dat materiaal wensen te gebruiken voor iets anders, moeten zij bij de VRT of bij andere rechthebbenden toestemming vragen en een vergoeding betalen.

Alle omroepen en productiehuisen die gebruik willen maken van het VRT-beeldarchief voor een programma dat niet op de VRT-netten wordt uitgezonden, moeten hiervoor een aanvraag indienen bij de dienst VRT-beeldarchief en voldoen aan de VRT-gebruiksvoorwaarden VRT-

beeldarchief. Externe productiehuisen die een programma maken in opdracht van de VRT, mogen het archiefmateriaal enkel gebruiken voor de betrokken productie. Voor enig ander gebruik van het archief moeten zij dus die aanvraag indienen bij het VRT-beeldarchief. Deze principes zijn contractueel vastgelegd in de productieovereenkomst die de VRT sluit met het productiehuis dat voor de VRT een programma maakt.

Sinds 1 juli 2012 maakt Woestijnvis niet langer producties voor de VRT. De VRT behandelt sinds die datum Woestijnvis zoals alle andere Vlaamse productiehuisen. Dat betekent dat Woestijnvis net als de andere Vlaamse productiehuisen een aanvraag moet indienen bij het VRT-beeldarchief, dat daarop nagaat of het een uitzendlicentie kan verlenen. Per aangevraagd fragment uit het VRT-archief moet een vergoeding betaald worden. De manier waarop Woestijnvis van het VRT-archief gebruik kan maken na het aflopen van het samenwerkingscontract met de VRT, is dus veranderd. Maar dat is in lijn met de afspraken die gelden voor andere omroepen en productiehuisen die geen producties voor VRT maken.

De VRT had tot 30 juni 2012 een raamovereenkomst met Woestijnvis. Gelet op die overeenkomst en gelet op de aard van de programma's die ze voor de VRT maakten, konden medewerkers van Woestijnvis op eenzelfde manier blijven werken bij het zoeken in het VRT-beeldarchief.

Ik heb als minister van Media regelmatig gesprekken met mensen uit de mediawereld waarbij verschillende thema's aan bod komen. Tijdens een van die gesprekken is zeker het thema van de toegang tot het VRT-archief aangekaart. Ik heb op geen enkele manier ingegrepen. Dat is niet mijn taak. Er zijn contractuele afspraken tussen de VRT en de productiehuisen. Het is de verantwoordelijkheid van het management van de VRT en bij uitbreiding van de raad van bestuur om daar uitspraken over te doen. Zij hebben dat ook gedaan. Ze hebben een duidelijk reglementair kader uitgewerkt dat door de raad van bestuur is goedgekeurd. Dat kader wordt toegepast.

Het geven van een uitzendlicentie voor een VRT-fragment is een commerciële activiteit. Deze activiteiten zijn geregeld in het Kader Merchandising en Nevenactiviteiten. De VRT werkt en rapporteert op basis van een beheersovereenkomst. In die beheersovereenkomst staat de opdracht die de VRT moet vervullen en de doelstellingen die de VRT moet halen. De VRT wil daarover open en transparant communiceren, onder andere via het jaarverslag.

Een gedetailleerde rapportering van specifieke inkomsten zoals de inkomsten die de VRT haalt uit aanvragen van fragmenten, wordt door de beheersovereenkomst echter niet gevraagd. Voor elk gebruik door een extern productiehuis is een licentievergoeding verschuldigd aan de VRT. Het tarief voor elk gebruik geldt steeds per aangesneden minuut en per fragment en per exploitatie.

Indien u nog meer informatie wenst, kunt u die het best vragen aan de VRT op het moment dat zij hier het jaarverslag komt presenteren.

Het is inderdaad zo dat wij in Vlaanderen heel wat archiefmateriaal hebben, niet alleen vanuit de audiovisuele sector maar ook vanuit de cultuursector en de erfgoedsector. Het is de bedoeling om dat materiaal te bewaren. Samen met de collega's hebben we het initiatief genomen om te bekijken hoe we vanuit Vlaanderen de krachten kunnen bundelen. Er werd ook aan de Waalse Krook gevraagd om wat insteken te doen, om ervoor te zorgen dat er voldoende capaciteit, technologie en kennis aanwezig is om bij kleine en grote spelers de noodzakelijke maatregelen te treffen om het archiefmateriaal te kunnen bewaren. Het gaat ook over de vraag hoe we het kunnen ontsluiten voor publieke doeleinden en voor commerciële doeleinden. Wat is de rechtenproblematiek ter zake? Welke regels moeten eraan worden verbonden? Hoe zouden we een stapje verder kunnen gaan om de ontsluitingen voor het publiek via museale activiteiten en andere mogelijk te maken? Er werden insteken gedaan door de Waalse Krook. De regering beraadt zich daarover. Ik probeer ook met de

geïnteresseerde collega's te komen tot een uniek standpunt hierover, daarover wordt in de regering overleg gepleegd.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, ik blijf het een beetje vreemd vinden dat de VRT niet weet wat productiehuisen hebben gekopieerd en hebben meegenomen.

Het kan natuurlijk wel als men alles goed in de gaten houdt en er een vergoeding wordt betaald voor het gebruik of toestemming voor wordt gevraagd. In theorie kan het allemaal wel, maar ik heb het gevoel dat heel wat zaken, heel veel materiaal, is gekopieerd en meegenomen, dat hoor ik ook van mensen die ervaring hebben op de vloer bij de VRT. Ik weet niet of dat zo'n goede zaak is.

Natuurlijk weten we ook dat het contract tussen Woestijnvis, of andere productiehuisen, en de VRT geen zaak is van dit parlement of van u als minister, maar dat het een zaak is tussen het productiehuis en het management of de raad van bestuur als het echt over grote beslissingen gaat. Maar toch, u zegt dat de afspraken met Woestijnvis, nu het productiehuis niet meer voor de VRT werkt, in de lijn ligt van de afspraken die de VRT heeft gemaakt met de andere productiehuisen. U zegt dat Woestijnvis ook – bij wijze van spreken – aan de balie moet staan en zijn beurt moet afwachten als het fragmenten wil. Net zoals de andere productiehuisen moet ook Woestijnvis aanvragen doen en kopieën en toestemming vragen.

U hebt niet geantwoord op de vraag van de heer Wienen of de vergoedingen dan ook een beetje conform zijn, of het allemaal hetzelfde is tussen de productiehuisen, of voor de ene meer dan voor de andere.

Is er ook een limiet wat betreft het gebruik van archiefbeelden? Als een programma wordt gemaakt en daar worden archiefbeelden in gestopt, staat daar dan een percentage op? Werd bepaald welk percentage van een uitzending maximaal mag worden gevuld met archiefbeelden? Zo ja, is dat dan gelijklopend voor de verschillende productiehuisen? Ik heb soms het gevoel dat in sommige programma's die niet van de VRT zijn, het aandeel van materiaal dat wordt gerecycleerd uit het archief, echt wel groot is.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Minister, ik dank u voor uw antwoord dat grotendeels van de VRT komt, maar aanvullend, want u had het daarnet over de rol van de raad van bestuur, heb ik daarover ook nog een vraag. De gedelegeerd bestuurder van de VRT, Sandra De Preter, informeerde de raad van bestuur al in april over deze situatie, maar vroeg bij die gelegenheid aan de bestuurders van die raad van bestuur om de nieuwe beleidslijn stil te houden om te vermijden dat Woestijnvis in de laatste contractmaanden nog snel beeldfragmenten in het archief zou opzoeken. Daarover wil men natuurlijk geen commentaar geven.

Ik vind dat het spel eerlijk moet worden gespeeld. De raad van bestuur is politiek benoemd, dit is een beetje het gedrag van een politieke raad van bestuur. Ik zou willen weten of u dit hebt vernomen. Is dit waar? Hebt u hiernaar geïnformeerd of zult u dat doen? Ik zet toch een aantal vraagtekens bij de werkwijze om de raad van bestuur te betrekken bij het stilhouden – los van wie daar voordeel uit haalt, dat laat ik nog even in het midden.

Ik vond het eigenlijk onvoorstelbaar toen ik hoorde dat de VRT eigenlijk niet weet wie welk beeldmateriaal, eigendom van diezelfde VRT en betaald door de belastingbetaler, in bezit heeft. Ik kan hier niet licht over gaan. Ik vind dit onvoorstelbaar. Het betreft het enige tijdloze archief, het enige actief, de goudklompen die in de kelders van de openbare omroep opgestapeld liggen, de waarde van een tv-zender, de waarde van een openbare omroep. En dan krijgt u het antwoord – ik vermoed dat u letterlijk hebt voorgelezen wat de VRT u heeft geantwoord – dat ze het eigenlijk niet weet. Sorry, maar dit is mismanagement, dit is een vorm van wanbeheer in uw eigen stock, in uw eigen actief, in uw eigendom: wat is er weg,

wat zit bij wie, wat mogen we nog gebruiken? Ik wil weten hoe het zit. Het antwoord is dat niet geweten is welke fragmenten in het bezit zijn van Woestijnvis.

Is het alleen bij Woestijnvis? Welk soort fragmenten? Welke eigendommen? Waar zitten de rechten? Dit vergt meer technische vragen. Ze zullen u worden gesteld.

Er ontstaat natuurlijk weer een containerrapportering over wat dit nu opbrengt. Bent u bereid, minister, om, aanvullend op het antwoord, via de beheersovereenkomst of gewoon door middel van een vraag, want in het verleden is dat gelukt, ook in de vorige legislatuur telkens wanneer we hier hebben gevraagd naar een analytische boekhouding met opsplitsing van een aantal inkomstenposten en kosten bij de jaarrekening van de openbare omroep, om nu ook de inkomsten uit te splitsen? We kunnen dat natuurlijk ook vragen op het moment zelf, maar lijkt het u niet nuttig om dat nu te doen? Ik ben eisende partij, dat kan niet zo moeilijk zijn.

En dan kunnen we de waarde van het archief inschatten in combinatie met wat het opbrengt en wat in de verkoop is. Ik vind niet dat het zomaar in de grote pot van merchandising en de andere post die werd aangehaald moet zitten, waarbij wij ons afvragen om hoeveel procent van de inkomsten het zou gaan. Dit is niet onbelangrijk. Het kan misschien worden geoptimaliseerd. Als we de discussie verder zullen voeren over het openbaar maken, dan moeten we exact weten wat de waarde is, dan moeten we exact weten wat er in stock is en dan moeten we exact weten, als een afzonderlijke deal wordt gemaakt voor commercialisering, aan welke tarieven en voor welke marktpenetratie er kan worden verkocht. Dat is nuttig voor de inkomsten van de openbare omroep. In dit verhaal kunnen we pleiten voor een verdere uitsplitsing met een afzonderlijke rapportering over de archieven, de beeldarchieven en de rechten van de openbare omroep, de verkoop, de waardering en zo meer.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Minister, ik kijk met belangstelling uit naar de invulling die de Waalse Krook zal leveren inzake de visievorming bij ons Vlaams beleid voor beeld en geluid.

Ik hoop dat we de weg verder opgaan van de digitalisering van ons archief en dat de inhaalbeweging die traag maar zeker gebeurt, ook kan worden voortgezet. Dat zal nodig zijn om het archief voor zo veel mogelijk mensen te ontsluiten.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Dames en heren, uit uw bijkomende vragen leid ik af dat ik misschien niet duidelijk genoeg ben geweest in mijn antwoord. Ik wil het dus nog even kernachtig samenvatten.

De VRT heeft een intern reglement over hoe, onder welke voorwaarden, productiehuisen beeldarchief kunnen opvragen. Het betreft kopieën van beeldarchief, want natuurlijk wordt geen beeldarchief uitgeleend, er verdwijnt ook niets uit het archief, men kan een kopie vragen. Als men een kopie krijgt, moet men uitdrukkelijk ook een verklaring ondertekenen dat de kopie alleen mag worden gebruikt voor dat betreffende programma en niet voor iets anders. Dat is een juridisch engagement. De materiële voorwaarde om iets op te vragen, verschilt naargelang een programma wordt gemaakt voor de VRT of voor een andere zender. Als voor de VRT een programma wordt gemaakt, dan mogen de mensen zelf rechtstreeks in het archief zoeken naar fragmenten. Als iets wordt gemaakt dat niet voor de VRT is, dan moet de aanvrager zeggen wat hij nodig heeft en dan krijgt hij daar een kopie van. Ook wat moet worden betaald, is in het reglement geregeld, het is voor iedereen hetzelfde. Het enige dat een verschil in behandelingswijze maakt, is of een productiehuis een programma maakt voor de VRT of niet. Als u nog meer informatie wilt over hoe het reglement specifiek in elkaar zit en wat het opbrengt, wil ik het gerust aan de VRT opvragen.

Mijnheer Verstrepen, wat in de raad van bestuur wordt gevraagd, dat weet ik niet. U blijkbaar wel, maar daar kan ik moeilijk commentaar op geven.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, hebt u gegevens over het percentage gebruikt materiaal?

Minister Ingrid Lieten: Ik zal het vragen.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Minister, lijkt het u niet nuttig om de piste te onderzoeken of een afzonderlijke rapportering over het beeldarchief niet goed zou zijn, gezien de digitalisering, gezien het gebruik van het archief, gezien de waarde van het archief? Zou u als minister van Media voor- of tegenstander zijn?

Minister Ingrid Lieten: Als u daar meer rapportering over wilt, is het misschien goed om het zelf aan de VRT te vragen op het moment dat ze hier jaarlijks komt rapporteren over de uitvoering van de beheersovereenkomst en over de jaarrekening. U kunt dat dan aan de VRT zelf vragen. Op dit moment heb ik er niet echt een mening over of een uitsplitsing een meerwaarde zou zijn of niet. Ik wil er ook eens over nadenken.

De heer Jurgen Verstrepen: Minister, ik begrijp uw antwoord, maar we hebben in het verleden hier al vaker vragen gesteld aan de openbare omroep. Soms worden we dan met een kluitje in het riet gestuurd. Ik kan nu al voorspellen wat de VRT mij zal antwoorden: “Gezien de vertrouwelijkheidsmodule kunnen we dit niet meedelen.” Als lid van dit parlement krijg je niet meer uitleg. Ik zal die vraag wel stellen, maar ik vrees dat we geen antwoord zullen krijgen.

Minister Ingrid Lieten: Collega, ik denk toch dat u het met mij eens bent dat de VRT de voorbije jaren veel inspanningen heeft geleverd op het vlak van transparantie tegenover deze commissie. Ik wil niet graag in de oude sfeer vervallen.

Ik kan u op dit moment geen antwoord geven, maar ik wil het wel eens navragen. U kunt het zelf ook nog doen.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Bart Tommelein tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de stand van zaken in het dossier van de regionale omroepen - 2273 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Voorzitter, minister, eind augustus stuurde de directie van Focus-WTV een persmededeling de wereld in, waarin herstructureringen en rationaliseringsmaatregelen werden aangekondigd. Vorig jaar werd in december een afspraak over de auteursrechtelijke vergoeding gemaakt tussen Telenet en de regionale omroepen. De commissie debatteerde hierover in januari. Toen stelde u dat u aan de regionale omroepen een voorstel tot oplossing zou vragen, waarbij een aantal artikels van het Mediadecreet voor herziening vatbaar zouden kunnen zijn. U liet toen weten met dit voorstel naar het parlement te zullen komen.

Minister, kunt u een stand van zaken geven over het dossier van de regionale omroepen? Is er een voorstel tot decreetswijziging vanwege de regionale omroepen aan u overgemaakt? Zo ja, hoe reageert u hierop? Zo neen, waarom niet? Hoe ziet u de verdere aanpak van dit prangende dossier?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, minister, ik wil me met enige kracht aansluiten bij de vraagstelling en de bekommernis van de heer Tommelein. Het gaat over een aanslepend en moeilijk dossier. Ik weet dat u met Telenet vele gesprekken hebt gevoerd om te zoeken naar een financiële oplossing voor de regionale omroepen. Helaas werden de voorbije weken bij Focus-WTV opnieuw een aantal mensen ontslagen.

Ik denk dat de lokale omroepen bij de lokale verkiezingen van het voorbije weekend een belangrijke rol hebben gespeeld, niet alleen in de nieuwsgaring maar ook in het presenteren van kandidaten, verliezers en winnaars. Ze spelen een sterke onderbouwende rol die een nationale zender niet kan spelen. Wij vonden daar snelle en accurate informatie en interessante debatten die we elders niet vonden.

Minister, ik wil de bekommernis met kracht ondersteunen. Ik denk dat de heer Tommelein met de retorische vraag of er aan u een voorstel van decreet werd overgemaakt, wil vragen of u erop ingaat of niet. Ik denk dat we zelf allemaal een kopie van die tekst hebben gekregen. Ik kan me niet inbeelden dat wij de enigen zouden zijn.

Minister, ik wil voorstellen om op relatief korte termijn te streven naar een oplossing die een houdbaarheid op lange termijn heeft en die een minimale leefbaarheid voor de regionale omroepen kan verzekeren. We moeten als overheid niet hun winstmarge opkrikken, maar wel een minimale kwaliteit garanderen. Er mogen voorwaarden worden gesteld, dat is duidelijk, maar we moeten een fundamentele oplossing zoeken.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, er is een overgangsregeling tussen Telenet en de regionale omroepen waarbij de inkomsten gaandeweg dalen, maar we zien toch ook dat de regionale omroepen het water aan de lippen staat. U hebt inderdaad overlegd met de omroepen. U hebt ook gezegd dat u op een bepaald moment met een voorstel zou komen. Ik sluit me aan bij de vraag van collega Tommelein naar een stand van zaken.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Voorzitter, ik sluit me ook aan. Het is niet onbelangrijk dat de regionale omroepen op een structurele manier ondersteund worden en betrokken worden bij het communicatiebeleid van de Vlaamse overheid. Ik denk bijvoorbeeld aan een basissubsidie voor elke regionale zender, voor publieke dienstverlening en voor hun opdracht in het dichten van de digitale kloof. In het regeerakkoord van 2009 tot 2014 staat duidelijk: “We hebben met name aandacht voor de nood aan structurele ondersteuning van de regionale televisies onder meer via het communicatiebeleid van de Vlaamse overheid. Het toekennen van structurele subsidiëring voor elke regionale televisieomroep moet onderzocht worden.”

De vraag is: is het al onderzocht? Hoeveel afspraken zijn er al geweest? Kunnen er ook concrete oplossingen uit de bus komen? Het water staat hun aan de lippen. We hebben allemaal de persberichten gezien. Zondag jongstleden hebben meer dan 1,7 miljoen mensen naar een regionale zender gekeken. Dat is nog maar eens een bewijs dat de regionale televisie dicht bij de mensen staat en regionaal en lokaal verankerd is. Dat is van heel groot belang.

Hoe kunnen we helpen zodat die zenders hun taak professioneel kunnen uitoefenen zonder dat er ontslagen moeten vallen, zonder dat ze kopje ondergaan? Er zijn alarmerende berichten van Focus-WTV, van RTV, ROB-tv, TV Oost, Ring TV, AVS. Hebt u al een beslissing genomen, of wanneer mogen we een beslissing verwachten? Ik hoop zo snel mogelijk en zeker voor het einde van het jaar zodat de mensen ook een perspectief hebben. Ik had graag op korte termijn een oplossing, want ik denk dat u de touwtjes in handen kunt nemen voor een initiatief.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Collega's, ik wil u graag de stand van zaken geven.

Na het onderzoek waartoe ik opdracht heb gegeven, hebben we een aantal acties ondernomen. Ik denk aan het PPM-onderzoek dat een analyse heeft gemaakt van de situatie van de regionale omroepen: taakstelling, bereik, financiering enzovoort.

We hebben een aantal acties ondernomen. Er zijn meerjarige samenwerkingsovereenkomsten voor de periode 2012-2016. De Vlaamse Regering heeft op mijn initiatief recent tien ontwerpen van samenwerkingsovereenkomst met elke Vlaamse regionale televisieomroep op 13 juli 2012 goedgekeurd, telkens met een looptijd van vijf jaar. Deze samenwerkingsovereenkomsten liggen op dit ogenblik voor bij de Europese Commissie. Mijn administratie heeft op 12 oktober met betrekking tot de samenwerkingsovereenkomsten een mondeling overleg gehad met de Europese Commissie. Op basis van dit overleg zal nu een antwoord geformuleerd worden op de bemerkingen van de Commissie. Met deze samenwerkingsovereenkomsten willen we tegemoetkomen aan de vraag van de Vlaamse regionale televisieomroepen om over een meer structurele subsidie te kunnen beschikken. Met de toepassing van deze samenwerkingsovereenkomsten zal jaarlijks een wetenschappelijk onderbouwd waarderingsrapport van de journaals en informatieprogramma's van de Vlaamse regionale televisieomroepen worden opgemaakt. Ook dat rapport zal dus een status quaestionis opleveren. Het rapport wordt door mijn instanties besteld en gefinancierd en kan jaarlijks aan het parlement worden bezorgd zodat erover gesproken kan worden.

Op dit ogenblik loopt de procedure voor het gunnen van deze meerjarenopdracht, met name dat er jaarlijks zo'n wetenschappelijk onderbouwd rapport wordt gemaakt. Dit waarderingsrapport zal, zoals bepaald in de respectieve samenwerkingsovereenkomsten, jaarlijks worden bezorgd aan elke zender zelf, zodat ze die informatie kunnen gebruiken om hun eigen werking en waardering te evalueren. Dan kunnen we ook uitzoeken op welk niveau we die informatie voor het parlement beschikbaar maken. Zodra de Europese Commissie groen licht geeft, kunnen de samenwerkingsovereenkomsten worden getekend en is de structurele financiering een feit.

Een tweede piste is het decretaal kader. Om te anticiperen en om een antwoord te bieden op de problematiek die aangehaald werd in het PPM-onderzoek heb ik in de loop van 2012 een werkgroep opgericht waarbinnen wordt onderzocht welke aanpassingen aan het Mediadecreet mogelijk of nodig zijn om de omroepen meer slagkracht te geven. Ik heb soms het gevoel dat het debat wordt verengd tot: geef ze meer geld, en het probleem is opgelost. Dat is zeker niet zo. Meer slagkracht geven gaat wat verder dan alleen extra geld geven. Het gaat ook over creativiteit, innovatie en de bereidheid om te veranderen. De regionale zenders reageren daar heel positief op. Ze hebben allemaal aangegeven dat ze bereid zijn om mee te gaan in dat veranderingsproces.

Ik wil benadrukken dat er niet zoiets bestaat als dé regionale zenders. De regionale zenders zijn zeer verschillend inzake structuur, personeelsaantal, budgetten, bereik en performantie. Met al die verschillen proberen we zeker rekening te houden. Een eventuele decreetswijziging en middelen voor de regionale televisieomroepen zullen in elk geval moeten worden aangewend om de vooropgestelde doelstellingen uit de samenwerkingsovereenkomsten te realiseren, zodat de problemen van de regionale omroepen de komende jaren systematisch worden aangepakt en de sector binnen afzienbare tijd gezonder zal zijn.

Voortgaand op de resultaten van het PPM-onderzoek is het niet duidelijk in welke mate de nu gevraagde extra middelen billijk en te verantwoorden zijn, te meer door de soms complexe verhouding tussen de vergunninghouder, die een vergunning heeft om de regionale zender uit te baten, en een andere juridische structuur van de exploitant. Het is niet altijd duidelijk hoe de werkelijke financiële situatie van elke regionale omroep is, en hoe de financiële stromen gaan tussen vergunninghouder, exploitant en de moedergroep waartoe de exploitant behoort.

Als er een vraag komt voor extra belastingsmiddelen – want daar gaat het op de een of andere manier over: ofwel betaalt de belastingbetaler ofwel de consument – is het nodig dat we een bepaalde mate van transparantie krijgen in de financiële gezondheid en de eventuele

geldstromen. Daarom heeft mijn kabinet in de zomermaanden aan de omroepen gevraagd financieel-economische cijfers met betrekking tot hun werking te bezorgen. Alle zenders hebben daar heel positief op gereageerd. Ondertussen hebben we heel wat input gekregen van alle zenders om die financieel-economische analyse te maken.

De regionale omroepen werden uitgenodigd op een werkgroepvergadering op 14 september 2012 waar dit werd besproken en waar werd afgesproken hier en daar onvolledige informatie te vervolledigen. Ondertussen werd heel wat bijkomende informatie opgevraagd en verwerkt, zodat we vergelijkbare analyses kunnen maken. Mijn kabinet en de administratie zijn nu de gegevens aan het analyseren en op grond van deze analyse proberen we wat meer zicht te krijgen op de soms grote performantieverschillen tussen de verschillende omroepen. Waar zijn die grote performantieverschillen? Wat zijn de oorzaken en hoe kunnen we ze samen met de omroepen verder aanpakken?

Mijn kabinet en administratie zitten in de loop van de komende weken met elke omroep individueel samen om de bevindingen te bespreken en eventuele onduidelijkheden uit te klaren. Als deze oefening is gedaan, kunnen we ons een goed beeld vormen van wat ten gronde nog moet worden gedaan om de sector in het geheel en elke zender afzonderlijk in een gezonde richting te begeleiden of te ondersteunen in het proces waar ze mee bezig zijn. We kunnen dan ook nagaan wat er verder decretaal nog moet worden verankerd.

Dit was het tweede luik. Het derde luik is de onderzoeksopdracht analyse zendgebieden. Ik heb mijn administratie de opdracht gegeven om een onderzoeksopdracht uit te schrijven die bestaat uit het uitvoeren van een analyse van de huidige zendgebieden van de regionale televisieomroepen en uit het opmaken van aanbevelingen rond eventuele aanpassingen van die zendgebieden. Uit de PPM-studie bleek dat we ons moeten afvragen of er geen betere afbakening mogelijk is dan de huidige afbakening van de zendgebieden, die de performantie van sommige zenders zou helpen. Er zijn zenders met een groot gebied, die het gemakkelijker hebben om een bepaalde performantie te halen. Er zijn er die een klein gebied hebben, waar het moeilijker is om kijkcijfers en bereik te halen. Om dat wat te kunnen objectiveren, heb ik een korte analyse gevraagd.

Daarbij wordt de vraag gesteld of de huidige afbakening niet achterhaald is en of beleidsmatig niet moet worden gekozen voor een wijziging van de huidige afbakening of voor een andere afbakening op basis van nieuwe criteria. De onderzoeksvragen zijn besproken met de regionale omroepen, en aangevuld op basis van hun suggesties. Ze vinden het zinvol om die oefening in elk geval theoretisch te doen. Als er bepaalde aanbevelingen uit komen, hoe kunnen we die dan in de praktijk brengen? Dat is dan nog een andere vraag.

Een vierde actie gaat over iets wat ook uit de PPM-studie kwam, over het feit dat het niet altijd gemakkelijk is om tijd en middelen vrij te maken om te investeren in opleiding van personeel. Ik ben samen met de audiovisuele sector aan het bekijken hoe we een audiovisuele poot kunnen bouwen aan de Media-academie. Daar hebben we in overleg met de geschreven pers de krachten gebundeld, met een inbreng vanuit de overheid, maar ook vanuit de privépartners. De Media-academie hebben we gebouwd als een sokkel met een poot geschreven pers, die nu uitgewerkt is en operationeel is. Van bij het begin hadden we voor ogen om eventueel ook een poot audiovisuele sector te maken, als daar vraag naar zou zijn. Die gesprekken lopen nu. De regionale omroepen zullen daar zeker bij worden betrokken. Er zijn verschillende voorbereidende gesprekken geweest om uit te zoeken of er behoefte is aan bepaalde opleidingen en hoe we die gezamenlijk het beste kunnen organiseren.

Ik zoom even in op het tekstvoorstel tot wijziging van het Mediadecreet dat door de regionale zenders zelf is voorbereid. Dat is al een eerste keer besproken binnen de werkgroep met de regionale zenders. De regionale zenders stellen in hun tekstvoorstel voor om de aanpassingen aan het Mediadecreet te beperken. We hadden gevraagd om een volledig overzicht te geven van alle soorten aanpassingen die nodig, nuttig en wenselijk zouden zijn om hun toekomst te kunnen verzekeren.

Ze hebben nu een beperkt tekstvoorstel dat een absoluut minimum is. Het belangrijkste onderdeel is opnieuw: geef ons extra middelen. Verdere afspraken zouden volgens het voorstel opgenomen kunnen worden in een nieuw convenant, dat kan worden opgemaakt tussen de Vlaamse overheid en de regionale zenders. We hebben nu twee instrumenten: we hebben het Mediadecreet en de samenwerkingsovereenkomst die over vijf jaar loopt. Als we nog iets extra moeten doen, moeten we het ofwel in het Mediadecreet inschrijven, ofwel in de samenwerkingsovereenkomst aanpassen. Dat is dan het vormelijke en het procedurele.

Ik wil benadrukken dat het geld echt niet alleen het probleem is. Ik beseft dat een persbericht dat er zoveel mensen worden ontslagen, een bepaalde perceptie creëert. Ik wil ook de vergelijking maken tussen de verschillende zenders. Dan zien we de grote verschillen inzake personeelsbestand, reikwijdte en financiële gezondheid.

We hebben destijds na de PPM-studie de zenders de kans gegeven om met professionele begeleiding een eigen sterkte-zwakteanalyse te maken en een eigen verbeteringsplan op te stellen. We hebben dat betaald. Heel wat zenders zijn daarop ingegaan en proberen nu veranderingstrajecten te implementeren. Ik kan dus op geen enkele manier klagen over de bereidwilligheid van de zenders om mee te werken, integendeel. Ik wil nog eens benadrukken dat het om meer gaat dan geld. Alleen maar geld zal het probleem niet oplossen.

De professionaliseringsgraad van de regionale zenders is verschillend. Daar kan aan gewerkt worden. Dat kan door de zenders te laten samenwerken met lokale uitgevers, zich te laten begeleiden door externe adviseurs of door meer samenwerking tussen de zenders inzake het uitwisselen van successen en tegenslagen. Voor technische ondersteuning, commerciële aanpak, marketing en promotie zijn er veel verschillen. Sommigen halen daar goede resultaten, voor anderen is dat een redelijk onontgonnen terrein. Er wordt bekeken hoe de efficiëntiewinsten en professionalisering gemaximaliseerd kunnen worden. De gepaste schaalgrootte is een probleem.

Een zender met een klein zendgebied zal altijd in een structureel moeilijker situatie blijven zitten. Ik zou dat graag met u bespreken als we de resultaten van de studie hebben. Ik zou een open debat willen voeren. De zenders kunnen daarop reageren. Als zij daar onder elkaar afspraken over kunnen maken, zoveel te beter.

Voor de zendgebieden wordt gewerkt aan de opdrachtschrijving. We zijn bezig met de financiële analyse. De zenders werken constructief mee. Dat levert een duidelijk en relevant beeld op om te zien wat we verder nog effectief kunnen doen. Zeker en vast als we daar in deze budgettaire moeilijke tijden extra middelen tegenover moeten stellen, moet het goed onderbouwd zijn. Dat is de stand van zaken.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Ik dank u voor uw antwoord, minister.

De ene zender is uiteraard de andere niet. Ik baseer me als rasechte West-Vlaming natuurlijk op de mededeling van de West-Vlaamse omroep, Focus-WTV. Dat is volgens mij – ik kan het mis hebben – een van de sterkere spelers op het terrein. Wat me opvalt, is hun ongeduld en het feit dat ze deze zomer bleven zeggen dat het dossier bleef aanslepen. Voor sommige aspecten had ik ook die indruk. Uiteraard wacht u op het antwoord van de Europese Commissie. Ik hou mijn hart vast. Als de Europese Commissie geen groen licht geeft, gaan we weer naar af en ziet het er niet goed uit.

Minister Ingrid Lieten: Wij hebben de indruk dat het er goed uitziet. Dat is maar een gevoel.

De heer Bart Tommelein: Oké, ik hoop dat het snel komt. Het is natuurlijk afwachten. Ik hoop dat er groen licht komt zodat men verder kan werken aan die meerjarige samenwerkingsovereenkomsten. De omroepen blijven het dossier op de voet volgen. Ze maken zich zorgen omdat het blijft aanslepen.

Natuurlijk moet er transparantie van de middelen zijn. Ik kan u daar geen ongelijk in geven.

De West-Vlaamse omroepen hebben geen problemen met de afbakening van de onderzoeksopdracht naar nieuwe zendgebieden. Wij hebben de krachten al gebundeld en een provinciale samenwerking opgezet. We weten alleen niet wanneer we resultaten mogen verwachten. Ik hoor u vaak het woord “bekijken” herhalen. U gaat alles onderzoeken, maar er moeten uiteindelijk wel resultaten komen. Wanneer verwacht u resultaten van die onderzoeksopdracht? Ook de audiovisuele opleiding aan de Media-academie gaat u bekijken. Dat hebt u in januari ook al eens gezegd. Het is nu oktober en u bent het nog steeds aan het bekijken. Ik zie geen vooruitgang of resultaten. Ik begrijp de ongerustheid bij de regionale omroepen. Misschien gebeurt er wel iets, maar het gaat niet vooruit, zeggen de omroepen.

Volgende week zal ik weer een vraag om uitleg stellen en mijn bedenkingen uiten. Het gaat over de manier waarop de regionale omroepen overspoeld werden door de nationale omroep bij de verslaggeving over de gemeenteraadsverkiezingen. Een groot stuk van de koek ging opnieuw aan hen voorbij. De nationale omroep, de VRT met zijn veelheid aan middelen, reed hen langs alle kanten voorbij, terwijl het over lokale verkiezingen ging. Ik betreur dat. Het ging ten slotte om hun terrein en de overheidszenders kwamen ertussen gefietst. Ik zal daar volgende week op terugkomen. Ik heb dat met lede ogen aangezien.

Wanneer verwacht u resultaten van de Europese Commissie over de onderzoeksopdracht nieuwe zendgebieden? Wat is de timing voor de opleiding aan de academie?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: De heer Tommelein is zeer volledig. Ik zal me beperken tot één element.

Ik ben het met u eens, minister, dat het om veel meer gaat dan geld alleen. Het is bijzonder moeilijk om een helder financieel inzicht te krijgen in de situatie van de omroepen. Er is verwarring omdat de vergunninghouder en de exploitant niet altijd dezelfde zijn, omdat er uitgeversgroepen bij betrokken zijn, omdat er misschien wel geldstromen zijn die we niet in beeld krijgen. Die bezorgdheid is terecht. Ik hoop dat het snel kan worden uitgeklaard.

Ik zou graag willen dat er tegen het einde van het jaar een duidelijk en volledig actieplan komt. Ik hoop dat ook de analyse van de zendgebieden er dan is.

Ik ben niet tegen uw aanpak, laat dat duidelijk zijn. We moeten binnen afzienbare termijn tot een oplossing kunnen komen.

Er moet worden geïnvesteerd in innovatie. Als de kwaliteit niet goed genoeg is, mag dat worden gezegd. Ook mijn zendgebieden zijn helaas beperkt door een horizon. We mogen de discussie niet schuwen, maar moeten tegelijk de leefbaarheid garanderen. Mocht het een kerstekind kunnen zijn, dat zou mooi wezen.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Minister, de indruk is inderdaad dat dit dossier traag gaat. Ik begrijp de bekommernis van mijn West-Vlaamse collega's. Ik zou toch willen vragen om even naar het centrum van Vlaanderen te kijken, en dat is Antwerpen. De Antwerpse zender ATV heeft de laatste maanden als regionale omroep heel wat strategieaanpassingen gedaan. Misschien moet u daar wat meer oog voor hebben.

Ik heb het al eens aangehaald. Zouden we de taak van de regionale tv niet herdefiniëren? Nu zit hij met enkel lokale berichtgeving en dat is moeilijk commercialiseerbaar.

De fictiereeks ‘Deadline 14/10’ werd ook uitgezonden door de Antwerpse regionale tv, in samenwerking met vtm. Iedereen heeft dat gezien en gevolgd. Het marktaandeel en de kijkcijfers stegen massaal. De aandacht voor de zender was plots veel groter. Op eigen houtje zou die regionale tv nooit die investering of ‘cross’ kunnen doen door een tekort aan middelen. Het was een samenwerking. We kunnen er niet omheen: dat was een commerciële

samenwerking, afwijkend van de decretale taken van de lokale omroep. Het ging verder. We moeten daar oog voor hebben.

Ik weet niet wat de andere regionale zenders gedaan hebben met de politieke verslaggeving van de gemeenteraadsverkiezingen. Ik denk dat ook daar ATV zeer prominent aanwezig was met continue uitzendingen in een samenwerkingsverband met een schaalvergroting met Actua TV.

We kunnen in de praktijk natuurlijk nog blijven afwachten. Ik denk dat je misschien sneller een aantal decretale aanpassingen kunt doen, zoals aan de taakomschrijving van de regionale omroepen. Dat kan heel vlug. Dan kan je andere resultaten nog afwachten. Anderzijds zal dat ervoor zorgen dat de regionale omroepen wat meer slagkracht kunnen krijgen en wat meer commerciële middelen kunnen binnenhalen. Dat zie je toch. Daar pleit ik voor, los van alle andere modules en mogelijke gevolgtrekkingen uit onderzoeken, want je ziet dat het werkt. Waarom proberen we niet om dit model uit Antwerpen, in alle nederigheid, toe te passen op de rest van de regionale zenders in Vlaanderen?

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Collega Verstrepen heeft een mooi voorbeeld gegeven van Antwerpen; collega Tommelein heeft het over Focus-WTV. Dat zijn toevallig zenders die ik nu en dan eens bekijk. Over de andere regionale zenders hoor ik van collega's hoe die ongeveer werken.

Er is natuurlijk werk aan de winkel. Die studies, dat is allemaal wel goed, en nieuwe studies bestellen, is interessant, zeker als de resultaten er zijn. Minister, u bent ook bevoegd voor wetenschappelijk onderzoek, dus die studies lijken me zeker interessant, maar de vraag is of ze de mensen bij de regionale zenders vooruithelpen. Op termijn misschien wel, maar op korte termijn? Ze hebben echt wel nood aan oplossingen op korte termijn, anders zullen er ontslagen moeten vallen en zal men er met de grove borstel moeten doorgaan. Dat zou zonde zijn, zeker voor zenders die al goed werk verrichten, die lokaal goed verankerd zijn, die goed bekeken worden en die op een professionele basis werken. Niet alleen u, minister, maar heel veel ministers bestellen studies om dingen te onderzoeken. Ik vraag me soms af wat al die studies niet kosten en of je niet beter zelf dat geld zou besteden en het meteen aan de regionale omroepen zou geven.

Voor de aanpassingen van de zendgebieden is er natuurlijk studeerwerk nodig, dat begrijp ik wel. Het is een technisch moeilijke oefening. De vraag in dit verhaal is of Telenet bereid zal zijn om te betalen.

De kosten bij de regionale zenders stijgen. De samenwerkingsakkoorden zijn er al van in het verleden. Dat is niet nieuw. De vraag is of die al dan niet geïndexeerd zijn. De algemene kosten voor ondertiteling blijven stijgen.

Ik ben ook benieuwd naar de data, niet alleen voor het onderzoek. Als die onderzoeken er zijn, zal men dan ook snel voor de dag komen met een oplossing? Zullen die oplossingen er zijn voor het einde van het jaar?

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: In de eerste plaats, inzoomend op wat de heer Verstreken zegt: ik doe geen studies om de studies. De regionale zenders zijn private ondernemingen, die volgens mij ruim alle mogelijke programma's kunnen maken, die niet beperkt zijn in wat ze mogen doen of niet mogen doen, maar die wel een vergoeding van de overheid krijgen voor een specifieke opdracht, namelijk informatie en duiding geven. De regionale omroepen mogen sportmagazines maken, mogen fictiereksen maken. Er is geen enkele beperking in wat ze mogen doen. Ik weet niet of wij bepaalde decretale aanpassingen moeten doen, maar daar kunnen we zeker een debat over voeren. Zij krijgen een vergoeding voor een bepaalde taak, namelijk duiding. Als zij nu tegen ons zeggen dat ze geld te weinig hebben, dan lijkt het

mij vanuit het beleid toch wel verantwoord dat we, vooraleer we hun extra geld zullen geven, eerst proberen transparantie te krijgen over de financiële situatie van de zenders, zeker aangezien ze altijd in een zeer complex verband zitten met de vergunninghouder, de exploitant en meestal ook de aandeelhouder, waaronder de persgroep waarin de exploitant is ondergebracht. De zenders werken daar nu positief aan mee. Dat loopt goed. Ik heb daar geen enkele klacht over. Binnenkort zullen we daar effectief een goed zicht op hebben.

De PPM-studie die we besteld hadden, heeft heel veel effect gehad. We hebben niet alleen een algemeen rapport gekregen over de stand van zaken van de regionale zenders maar ook een rapport per zender. Iedere zender heeft dat gebruikt om zijn eigen analyse en werking te actualiseren. Verschillende collega's hebben hier al voorbeelden gegeven van nieuwe aanpakken die zeker en vast tot successen leiden. Op die manier moeten we voortgaan. Daarom nemen wij als overheid onze verantwoordelijkheden om de zenders daarin wat te coachen en te begeleiden. De studies die op hun maat gemaakt worden, hebben wij ook betaald, zodat zij geen extra middelen uit hun werking moesten nemen.

Een van de problemen die uit de PPM-studie heel duidelijk naar voren is gekomen, zijn de zendgebieden. Dat is volgens mij veel minder een probleem voor West-Vlaanderen of Limburg, omdat dat grote zendgebieden zijn. Dat geeft veel meer mogelijkheden om efficiëntie- en effectiviteitswinsten te halen. In bepaalde gebieden, zoals Oost-Vlaanderen en Brabant, zijn er kleinere zendgebieden. Dat lijkt een structurele moeilijkheid te zijn waar die zenders altijd mee zullen blijven worstelen. We hebben aan hen gevraagd of ze het überhaupt interessant vinden dat wij een dergelijke studie laten maken als insteek voor het debat. Ze zijn daar vragende partij voor. We hebben zelf met hen de onderzoeksvragen opgesteld. We zullen die studie betalen. We zullen moeten kijken of er vanuit de zenders zelf automatisch een reactie kan komen, zoals gebeurd is in West-Vlaanderen waar twee zenders elkaar hebben gevonden, ofwel dat we daar op een andere manier het debat over moeten voeren. Dat zullen we samen kunnen bespreken.

Mijnheer Verstreken, ik weet niet goed waarom u daar Telenet bij haalde, want Telenet heeft niets te maken met de studie over de zendgebieden. Wij betalen dat vanuit onze budgettaire middelen. Ik heb op dit moment geen weet van een rol van Telenet. Misschien verwacht u dat met iets anders.

Waarom duurt de Media-academie zo lang, mijnheer Tommelein? Ook in de Media-academie voor de geschreven pers is er een bijdrage van de sector zelf en een bijdrage van de overheid. Als wij een poot zouden willen oprichten voor de audiovisuele sector, is de vraag of de audiovisuele sector daar zelf ook een stukje in wil financieren. Die gesprekken lopen. We moeten op dezelfde manier te werk gaan, waarbij de overheid een stuk investeert in opleiding en de werkgevers dat ook doen. Dat gesprek loopt.

Collega's, ik wil zeker en vast mijn waardering uitdrukken voor de samenwerking. Je voelt bij alle zenders dat er een veranderingsbereidheid is. Ze zijn intern aan het bekijken hoe ze een aantal dingen kunnen aanpakken. We hebben een goede dialoog met hen over de financiële transparantie, over eventuele decretale veranderingen en over de studie over de zendgebieden. Telkens als er een stand van zaken kan worden gegeven, zal ik die aan u rapporteren. Ik weet dat u daar allemaal sterk in geïnteresseerd bent. We gaan daar verder het gesprek over voeren.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Minister, technisch moet Telenet de verdeling van de zendgebieden organiseren. Dat wil ook zeggen dat signalen anders moeten worden doorgegeven. Daar ging het over. De vraag daarbij is of Telenet bereid zal zijn om dat te betalen.

U zei dat WTV en Focus goed samenwerken. Dat is een mooi voorbeeld. Ze doen dat inderdaad zeer goed. Maar zelfs voor hen is het moeilijk om financieel overeind te blijven.

Als je binnen Oost-Vlaanderen of andere regio's naar oplossingen gaat, dan zal het zelfs nog moeilijk blijven. Ik denk dat er structureel een oplossing moet komen, en het liefst zo snel mogelijk. Waarvoor dank.

Minister Ingrid Lieten: Nu begrijp ik uw opmerking over Telenet beter, collega. Ik kan u verzekeren dat dat mee wordt opgenomen in de studie over de zendgebieden. Telenet wordt daarin gehoord en zowel de technische als de commerciële aspecten worden daarin meegenomen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Wim Wienen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de sperperiode van de VRT voor politici in andere dan nieuws- en duidingsprogramma's - 2290 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Voorzitter, sinds enkele verkiezingen past de openbare omroep VRT op vrijwillige basis een soort sperperiode toe voor politici naar aanleiding van komende verkiezingen. Meestal gaat het over een sperperiode van iets langer dan een maand. De VRT verbindt zich ertoe in die periode geen politici meer aan bod te laten komen in spel-, entertainment- of infotainmentprogramma's. Die maatregel is er niet zomaar gekomen. Hij kwam er eigenlijk als antwoord op de behoorlijk grote heisa die enkele jaren geleden was ontstaan over het optreden van politici in spelprogrammaatjes in de aanloop naar de verkiezingen. De stelregel werd dus min of meer dat in die sperperiode politici enkel aan bod kunnen komen in programma's die onder de verantwoordelijkheid van de nieuwsdienst vallen. Minister, ik was daar zelf zeer tevreden over. Dat sluit immers enigszins naadloos aan bij mijn eerste vraag.

Ik was blijkbaar echter naïef – dat gebeurt me wel meer. Men gaat immers creatief met die regel omspringen. Dat was het geval met Villa Vanthilt, dat met enkele weken werd verlengd. We stelden vast dat aan dat programma ook een politiek onderdeel kwam, onder auspiciën of onder de verantwoordelijkheid van de VRT-nieuwsdienst. Men haalde er zelfs Ivan De Vadder bij om dat nog wat meer gestalte te geven.

De reden voor die creativiteit ontgaat me echter eigenlijk volledig. Ik vraag me af wat de meerwaarde was voor de kiezer van dat programmaonderdeel, waarin onderwerpen aan bod zijn gekomen als het imago van de politicus, politieke families en de vraag wat een verhuis naar een andere kieskring met een politicus doet. Dat kan misschien allemaal wel leuk zijn, maar het is niet de kerntaak van de VRT om zulke zaken te brengen, zeker niet in die sperperiode. Ik meen ook dat de kiezer daar weinig van heeft opgestoken. Daar werd vrijwel niet over politiek gesproken, enkel over afgeleiden van die politiek. Dan denk ik aan die uitzending over het imago van de politiek. Ik vraag me af waarom het nodig is daar creatief op in te spelen met zo'n programma.

Ik vind het bovendien ook een degradatie van de nieuwsdienst van de openbare omroep. Iedereen hier gaat er prat op dat die nieuwsdienst een enorme kwaliteit aflevert, dat die de toppers van alle journalisten telt, dat dit het beste van het beste is, zelfs in Europa. Die moeten dan echter moderator gaan zijn van een debatje over de vraag of men in zwembroek op tv mag komen, over de vraag wat het verschil is tussen Jean-Luc Dehaene in zwembroek en Elio Di Rupo in zwembroek, over de vraag of dat niet allebei imagostatements zijn. Moet de nieuwsdienst zijn journalisten uitsturen om moderator te zijn als dergelijke zaken worden besproken? Dit lijkt me weinig nuttig te zijn geweest, uit politiek oogpunt en gezien het feit dat de kerntaak van de VRT het informeren van de bevolking is.

De politieke programma's van de VRT waren daarenboven wél nuttig. De persberichten daarover dateren van gisteren of eergisteren: er is inderdaad interesse voor die politieke standpunten, voor het informeren van burgers. De kijkcijfers van die politieke programma's van de VRT waren zeer behoorlijk. Dan vraag ik me nog altijd af wat dat politieke onderdeel in een luchtig programma als Villa Vanhilt kwam doen.

Minister, mijn vraag ligt voor de hand: waarom werd dat politieke onderdeel aan dat entertainmentprogramma gebreed? Wat is de meerwaarde voor de kiezer, zeker in het licht van de informatieopdracht die de VRT heeft en die haar kerntaak is? Ik meen ook dat men, door creatief om te springen met die regel, enigszins afbreuk doet aan de redenen die er destijds waren om die sperperiode in te voeren, aan de doelstellingen van die sperperiode. Ik meen ook – en dat ligt dan in het verlengde van mijn eerste vraag – dat dit geen meerwaarde heeft. Dit zorgt niet voor een betere perceptie van politiek bij mensen. Ik meen niet dat twee politici laten discussiëren over kleding, uiterlijk en imago, de politiek goed doet. Het is belangrijk dat de politiek zijn serieuzeheid terugwint. Dit soort programma's draagt daar niet echt toe bij.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Alle onderwerpen zijn boeiend, maar dit vind ik nu eens een ongelooflijk boeiend onderwerp. Mijn mening wijkt enigszins af van die van de heer Wienen: ik vind de sperperiode onzin. Daar ligt het probleem niet. Het internet heeft ook geen sperperiode. Het zou grappig zijn. Dan moet je alle media een sperperiode geven. Ook de openbare omroep op het internet zou dan een sperperiode moeten krijgen. Dat lijkt me niet haalbaar. Het probleem ligt niet bij de zenders en de distributeurs, maar bij de politici zelf. We zijn deze vergadering begonnen met een debat over de deelname van minister Lieten aan een quiz.

Minister Ingrid Lieten: Niet in de sperperiode.

De heer Jurgen Verstrepen: Neen, maar politici willen gewoon te veel de leuke BV zijn in programma's op de openbare omroep en van de privé-zenders waar men leuk kan zijn. Ik denk dat de partij van de heer Wienen ook niet slecht is bedeed, als we kijken naar het percentage in de amusementsprogramma's in de sperperiode, zowel op de openbare omroep als bij de privé-zenders. Daar is wat discussie over geweest. Dat lijkt me dus toch enigszins koud en warm blazen in dezen.

Ook de Wall Street Journal berichtte over al die eigenaardige dingen die Vlaamse politici doen tijdens de verkiezingen om toch maar in amusementsprogramma's terecht te komen. Dat is wel een fenomeen, en ik heb daar geen antwoord op. Dat is blijkbaar enigszins een Vlaams fenomeen. Wat dat betreft, vindt men Vlaanderen toch wel wat vreemd. Anderzijds denk ik: geef ze allemaal zo veel mogelijk de mogelijkheid om nog meer Youtubefilmpjes te maken, waarbij je onder tafel valt van het lachen, waarbij je je afvraagt hoe ver een politicus kan gaan. In sommige gevallen maken ze zich belachelijk. Ik vind: vrijheid blijheid. Stop met die sperperiode, maar zorg er wel voor dat er een evenwicht is in de nieuwsberichtgeving. Daar pleit ik politiek altijd wel voor. Deze discussie moeten we herleiden tot de politici zelf. Die moeten zelf maar bekijken hoe ze zich willen gedragen op tv.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Voorzitter, ook wij hadden toch ook wel het gevoel dat er echt heel veel plaats werd ingeruimd voor die verkiezingen, op alle mogelijke programma's op de openbare omroep. Je krijgt op zo'n moment het gevoel dat men daar misschien ook intern beter wat afspraken over zou maken. Misschien moet iemand van de nieuwsdienst dat wat overzien en daar een lijn in stoppen. Nu krijgen we in zeven programma's immers dezelfde figuren die hetzelfde komen vertellen, ook in programma's waar men dat niet verwacht. Ik weet niet of dat gemakkelijk is. De openbare omroep is natuurlijk een groot huis. Het lijkt ons

echter beter mocht daar enige lijn in zitten, mocht iemand dat enigszins coördineren, mocht men daar intern afspraken over maken.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Geachte leden, ik heb de VRT uiteraard om uitleg gevraagd met betrekking tot deze vragen. De VRT stelt ervoor te hebben gekozen een verkiezingsitem in Villa Vanthilt op te nemen omdat het de taak van de openbare omroep is om de Vlaamse mediagebruikers zo ruim en volledig mogelijk te informeren over de gemeente- en provincieraadsverkiezingen.

Door een afzonderlijke verkiezingsrubriek te brengen, die wel werd voorbereid onder leiding van journalisten, was het mogelijk om via een breed toegankelijk programma zoals Villa Vanthilt de kijker te informeren over de verkiezingen en de politieke actualiteit. Met die rubriek kon de VRT-nieuwsdienst een publiek bereiken dat toch verschilt van het publiek dat sowieso afstemt op verkiezingsprogramma's en die volgt. Zo kon de VRT ook die mensen die misschien niet elke dag de specifieke verkiezingsprogramma's volgen, wat informatie geven over de gemeente- en provincieraadsverkiezingen.

In de verkiezingsrubriek ging er aandacht naar een aantal specifieke politieke fenomenen, zoals de vraag hoe er campagne wordt gevoerd voor de lokale verkiezingen, de vraag of er een leeftijd staat op aan politiek doen en de vraag hoe belangrijk het imago van een politicus is. Tevens bood de rubriek ook de kans om te antwoorden op vragen over politiek van de kijkers, zoals vragen over de stemprocedure.

De VRT is naar eigen zeggen niet creatief omgesprongen met haar eigen richtlijnen met betrekking tot de programma's tijdens de sperperiode. Die richtlijnen werden gerespecteerd. Aan de bedoelingen die aan de bron lagen van de sperperiode werd dan ook niet geraakt. Ik wil er uitdrukkelijk op wijzen dat het gaat over algemene richtlijnen voor programma's tijdens de sperperiode die gelden binnen de VRT: het is geen richtlijn voor alle zenders.

De richtlijn van de VRT luidt als volgt: "De richtlijnen die de geloofwaardigheid van de VRT als onafhankelijke en onpartijdige berichtgever garanderen, worden tijdens de sperperiode uitgebreid. In geen geval mag de indruk worden gewekt dat bepaalde politieke partijen, kandidaten of standpunten bevoordeeld of benadeeld worden. Tegelijkertijd heeft de VRT de opdracht een leidinggevende rol te vervullen op het gebied van informatie. De volgende richtlijnen dienen dan nageleefd te worden. In alle programma's, programma-items en berichten moet worden vermeden dat de indruk zou kunnen gewekt worden dat aan verkiezingspropaganda wordt gedaan. De informatieprogramma's, de mededelingen en de programma's met een algemene informatieve inslag, en alle informatieve onderdelen moeten immers in een geest van politieke en ideologische onpartijdigheid worden verzorgd. Enkel in de programma's en programma-items die door de directie onder de redactionele verantwoordelijkheid van een hoofdredacteur zijn geplaatst, mogen politieke gasten uitgenodigd worden."

De onpartijdigheid van de nieuwsdienst van de VRT is in de verkiezingsrubriek niet in het gedrang gekomen. De rubriek in Villa Vanthilt viel volgens de VRT wel degelijk onder de verantwoordelijkheid van de hoofdredactie van de nieuwsdienst. De VRT is van oordeel dat dit geen afbreuk deed aan de duidelijkheid voor de kijker en aan de perceptie van de politiek. De VRT-journalisten De Vadder en Devroy zijn gekende politieke journalisten. Ze zijn gekend omwille van hun werk in programma's van de nieuwsdienst, zoals Het Journaal, Terzake en De Zevende Dag. De kijkers van Villa Vanthilt weten dit en associëren deze journalisten met politiek en met verkiezingen. Er is dan ook geen sprake van verwarring.

Gelet op de specifieke rubriek met betrekking tot de verkiezingen, die toch als een apart onderdeel van Villa Vanthilt kon worden beschouwd, en gelet op het feit dat journalisten het voortouw hebben genomen, ben ik niet van mening dat de ernst van de politiek is aangetast. Ik ga er, in algemene bewoordingen, van uit dat de VRT naar aanleiding van de verschillende

opmerkingen die zijn gemaakt zelf ook de verslaggeving over deze verkiezingsperiode zal evalueren en eventueel aanbevelingen zal formuleren.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: De minister heeft onder meer gesteld dat de objectiviteit niet in het gedrang is gekomen. Ik heb dat in mijn vraag ook geenszins gesteld. Het gaat me hier niet om de objectiviteit. Het gaat me om het nut en om het imago van de politiek als iets ernstigs. We mogen ervan uitgaan dat we hier soms met belangrijke en soms met minder belangrijke zaken bezig zijn. Het zijn echter steeds ernstige zaken.

Volgens de minister is dit onderdeel van het programma toegevoegd om ruim en volledig over de verkiezingen en over de politieke actualiteit te informeren. Ik heb de politieke actualiteit of de gemeenteraadsverkiezingen tijdens al die afleveringen echter nooit aan bod zien komen.

Ik heb gezien hoe het is om als volledige familie politiek actief te zijn. Het ging niet om de inhoud, maar om de vraag hoe dat was. Ik heb drie mensen zien debatteren over de vragen hoe het is plots in een andere kieskring te moeten opkomen, hoe dat voelt en hoe de mensen dergelijke kandidaten bekijken. Ik heb een stukje gezien over de vraag of de heer Dehaene en de heer Di Rupo met hun zwembadscènes al dan niet een standpunt naar voren hebben gebracht.

Dat heeft niets te maken met het informeren van de mensen over de gemeenteraads- en provincieraadsverkiezingen. Dat heeft niets te maken met de politieke actualiteit. Dat is jolig, leuk en vlot. De hoofdtaak van de VRT bestaat er nog steeds uit de mensen te informeren. Dat de nieuwsdienst zich met dergelijke programmaonderdelen moet bezighouden, vind ik niets meer en niets minder dan een degradatie van de nieuwsdienst.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Indien de openbare omroep politici een forum biedt, heeft dat natuurlijk een effect. Dat is niet niets. Soms krijg ik de indruk, zeker in verband met deze verkiezingen, dat hier op bepaalde ogenblikken slordig mee wordt omgesprongen.

We hebben al vaker op een zeker evenwicht aangedrongen. Ik weet dat de VRT steeds antwoordt dat dit evenwicht er is. Indien we dan vragen dat met cijfers te onderbouwen, blijft de VRT het antwoord schuldig. Ik heb hierover al eerder schriftelijke vragen gesteld. Ik krijg dan steeds te horen dat de VRT die gegevens niet heeft of, weliswaar in andere bewoordingen, dat het me niet aangaat. Nu deze discussie opnieuw opborrelt, lijkt het me nuttig dat de minister er eens bij de openbare omroep op aandringt dergelijke zaken wat nauwkeuriger bij te houden. Op die manier zou de VRT naar aanleiding van onze steeds terugkerende opmerkingen over dit onderwerp effectief kunnen argumenteren en onderbouwd kunnen antwoorden.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Ik wil toch nog even reageren op de woorden van de heer Vandaele. Ik subsidieer de Universiteit Antwerpen om over alle zenders heen dergelijke analyses te maken. Daarover verschijnt overigens regelmatig een nieuwsbrief. Ik geef dit hier louter ter informatie mee. Onlangs is weer een nieuwsbrief verschenen waarin de aandacht wordt gemeten die aan politieke partijen, ministers en andere politici wordt besteed.

Ik heb begrepen dat heel wat mensen naar aanleiding van deze gemeenteraadsverkiezingen vragen stellen en ideeën hebben. Is het nu te veel of te weinig? Aangezien het een kerntaak van de VRT betreft, vind ik dit een terecht gespreksonderwerp. De VRT zal nu zelf tot een evaluatie overgaan. Indien in dat verband dergelijke cijfergegevens worden verzameld, zou het nuttig kunnen zijn hierover in deze commissie een gedachtewisseling te houden. Ik laat dat aan de leden van de commissie over. Het is in elk geval een kerntaak van de VRT. Indien de commissieleden daarover vragen stellen of opmerkingen maken, wil ik dat uit bezorgdheid

aan de VRT doorgeven. Het is de taak van de commissie de eigen werkzaamheden te regelen. Ik sta hier in elk geval voor open.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Wat de minister bedoelt, slaat natuurlijk enkel op de nieuwsuitzendingen van de verschillende omroepen. Dat is natuurlijk een beperkt gegeven. Het gaat ons ook om de impact van en de interesse in een politiek evenwicht in spel- en infotainmentprogramma's.

Ik vind het eigenaardig dat de heer Vandaele die cijfers niet kan krijgen. Dat kon in het verleden immers wel. De heer Van Hauthem en ikzelf hebben die cijfers ooit gekregen. We hebben toen enigszins onze bedenkingen geformuleerd bij de optredens van een of twee politici. Sindsdien zou de VRT niet langer over die gegevens beschikken. Ik denk dat de heer Vandaele gelijk heeft dat de VRT ze niet meer wil geven.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Bart Tommelein tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de beschuldiging van censuur aan het adres van de minister van Media, naar aanleiding van het niet uitzenden van een reportage over de politiezone HAZODI door de VRT - 39 (2012-2013)

Vraag om uitleg van de heer Jurgen Verstrepen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de Panoramareportage over HAZODI - 20 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Voorzitter, vorig jaar is de onverkwikkelijke affaire binnen de politiezone Hasselt-Zonhoven-Diepenbeek (HAZODI) losgebarsten. Vermeend gesjoemel met lonen en premies zette Hasselt en omstreken op stelten en bracht burgemeester Claes in een omstreden positie. Aan de basis van de hele heisa lag een uitzending van Panorama waarin een aantal zogenaamde klokkenluiders een en ander aan het licht brachten.

Over de inhoud van de zaak wil ik me hier in geen geval uitspreken. Dat hoort helemaal niet in deze commissie thuis. Bovendien wordt dit door het Comité P en door andere onderzoekers onderzocht.

Ik breng dit punt hier ter sprake omdat de heer Mary, advocaat en betrokken partij, en mevrouw Vrancken, een van de klokkenluiders, in september 2012 met een bazooka op de minister hebben geschoten. Ze beschuldigen de minister ervan een tweede uitzending van Panorama te hebben laten uitstellen of schrappen. Die uitzending zou positieve informatie over de klokkenluiders hebben bevat en zou minder positief voor de politiezone en voor de burgemeester zijn. In verkiezingstijden is dat natuurlijk nooit een goede zaak. Mevrouw Vrancken heeft er nog een schepje bovenop gedaan: ze heeft geïnsinueerd dat de minister ook de hand zou hebben gehad in de berichtgeving in Het Belang van Limburg.

Kortom, de minister wordt van censuur beschuldigd. Toen de heer Van den Eynde naar aanleiding van het boek 'De keizer van Oostende' door de top van de VRT op non-actief is gezet, is hier en daar geopperd dat de minister daar ook de hand in zou hebben gehad. Ik wil eraan toevoegen dat ik dat niet heb beweerd.

Minister, ik hoop dat u de ernst van deze aantijgingen goed aanvoelt. Censuur is een doodzonde in een vrije democratische samenleving. De vrijheid van de pers is een basisbeginsel dat in de Grondwet is opgenomen. Dat nota bene een minister van Media censuur zou opleggen, zou elke verbeelding tarten.

Laat het duidelijk zijn, minister: ik beschuldig u nergens van. Ik lees enkel wat ik lees, en stel dan vragen. Ik hoop dat u begrijpt dat er wel wat vragen zijn. De hoofdredacteur van de VRT, de heer Rademakers, werd in het verleden al in verband gebracht met de heer Stevaert. Er was het gespin rond 'De Keizer van Oostende'. En nu dit. Ik vind het nogal veel op een korte periode. De beschuldigingen zijn bovendien niet min.

Minister, hoe reageert u hierop? Is er sprake van censuur? Waarom werd uiteindelijk beslist om de Panoramareportage niet uit te zenden, hoewel ze wel degelijk gepland was?

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Minister, als we eens overlopen wat de pers in die periode allemaal over deze zaak heeft gebracht, zeggen de titels alleen al genoeg. Het gaat dan ook over uw functioneren en over datgene waarvan u beschuldigd wordt. Wij zijn hier gewoon op zoek naar antwoorden, niet meer dan dat. Daarin volg ik de heer Tommelein.

Ik overloop even de titels: 'VRT reageert op aantijgingen', 'Het eeuwige welles-nietesspelletje rond HAZODI', 'Hasseltse klokkenluiders leggen loonfiches op tafel', 'Burgemeester verbiedt mij Facebook te gebruiken', 'Claes wil ons opnieuw monddood maken', 'Explosief materiaal', 'Nieuwe Panorama afgevoerd', 'VRT schraapt Panorama'. De kers op de taart was de uitspraak van advocaat Sven Mary, zoon van de vorige VRT-baas, die minister Lieten en de VRT beschuldigde van "censuur en politieke druk om explosief materiaal niet uit te zenden." Dat is zowat de hele scenariolijn van dit verhaal.

Dit is nog al eens gebeurd, in dezelfde rangen. En waar rook is, is vuur, zou je normaal durven te stellen. Maar ik ben heel voorzichtig in dezen. Is het nu fictie of realiteit? "Er wordt enorme druk uitgeoefend op de programmamakers om het explosieve nieuwe materiaal tegen de Hasseltse politie en tegen sp.a-burgemeester Hilde Claes niet uit te zenden," zegt een welingelichte bron. "De bedoeling is duidelijk om de uitzending af te voeren of tenminste pas na de gemeenteraadsverkiezingen van 14 oktober op het scherm te gooien."

Zal het materiaal nu nog uitgezonden worden na de gemeenteraadsverkiezingen? Als het wordt uitgezonden, dan wordt het vermoeden opnieuw onderstreept. Wordt het niet uitgezonden, dan ook weer. Je kunt je dus beginnen af te vragen in welke richting het nu moet gaan.

Journalisten van de schrijvende pers hebben een aantal bronnen nodig vooraleer ze een stuk brengen. Ik heb er altijd op gedrukt dat ernstige journalistiek minstens drie bronnen, onafhankelijk van elkaar, moet hebben vooraleer men een stuk kan brengen. Je ziet wel dat er nu meer stukken worden gebouwd op basis van vermoedens, zonder bronnen, op basis van 'welingelichte bronnen', waarbij je niet weet of er eigenlijk wel een bron was.

Ik wik en weeg mijn woorden, want ik weet welke gevoelige materie dit is en waar u van beschuldigd wordt. Want als er ergens één bewijs zou zijn dat u dit gedaan zou hebben, zou u de titel 'minister van Media' nooit mogen hebben dragen en moet u die meteen inleveren. Puur menselijk zou het mij wel verbazen dat u dat zou doen. Maar partijen hebben natuurlijk 101 kanalen om bepaalde invloeden te laten gelden. Dat kun je niet meteen bewijzen.

Censuur is hier al vermeld. Zelfs de zin "Minister van Media Lieten dicteert wat journalisten op de VRT mogen en wat niet" is al geciteerd. Er is gesproken over "Chinese toestanden". En dan stel je vast dat de reportage- of programmamakers zich in stilzwijgen hullen. Verdedig jezelf en je verhaal, zou ik denken. Maar er wordt gezwegen. Dat blijkt dan een interne beslissing te zijn, van hoofdredacteur Luc Rademakers. Maar Rademakers kwam al eens in woelig vaarwater terecht toen hij diezelfde journalist, Wim Van den Eynde, en een collega

een tijdlang op non-actief zette vanwege het boek ‘De Keizer van Oostende’ over Johan Vande Lanotte, ook weer van sp.a. U begrijpt dus waarom u in het vizier wordt genomen in deze zaken.

De hoofdredacteur wees er, net als bij het vorige voorval, op dat hij daar niet alleen over beslist. Uit een antwoord op mijn schriftelijke vraag bleek dat het eigenlijk Sandra De Preter is die invloed uitoefent op de nieuwsredactie. Ik heb u toen nog gevraagd of er wel genoeg tussenschotten zijn tussen het management en de redactie van de openbare omroep. Ik moet nu voor de tweede keer vaststellen dat er een incident is waar uw partij bij betrokken is, en bovendien in Limburg.

De journalisten hebben aangetoond dat het verhaal over de loondiefstal verzonnen is. Wij zijn hier niet om te oordelen over de inhoud van reportages, maar er zijn te veel indicaties of twijfelachtige stellingen die naar buiten komen, met te veel mensen. Er moet dan toch iets gebeurd zijn. Maar wat is er precies gebeurd?

In dergelijke zaken kun je het antwoord van de VRT al bijna ‘copy conform’ zien: men heeft niet genoeg invalshoeken, te veel losse eindjes. Ik heb dat gecontroleerd. Als er bij de openbare omroep een discussie is waarbij politiek gemengd wordt met journalistiek, krijg je telkens weer diezelfde argumentatie van diezelfde hoofdredacteur.

Ik vraag mij af, minister, welk spel hier wordt gespeeld. U ontkende de beschuldigingen met klem. U noemde het “te hallucinant voor woorden”, uw kabinet sprak over “een kwakkel”. Ik verwacht iets meer verdediging, want hier ontstaat een vermoeden. En wat u ook zult antwoorden, het vermoeden zal blijven bestaan, vrees ik. Dat zal sowieso slecht zijn voor de openbare omroep, die in het verleden ook al in dergelijk vaarwater van politieke beïnvloeding heeft gezeten, waarbij men telkens bronnen aanhaalde vanuit diezelfde VRT. Je voelt dat daar iets is en ik weet niet wat. Maar we zullen die stenen omhoog blijven halen, en ooit komt dat wel naar boven.

Advocaat Sven Mary zegt dat hij onder druk is gezet om weg te blijven op de persconferentie in Brussel: “Een aantal partijen hebben drukingsmiddelen gebruikt om mijn aanwezigheid op de persconferentie te voorkomen. Ze proberen mij monddood te maken. Ze proberen te onderdrukken wat mevrouw Vrancken te vertellen heeft.” Gert Cockx, voorzitter van het Nationaal Syndicaat van het Politie- & Veiligheidspersoneel (NSPV), beaamt die informatie.

Als ik dat allemaal optel, zit ik met een voorlopige analyse van een minister, politici en een partij aan de ene kant, de VRT in het midden, en evenveel mensen aan de andere kant die beweren dat er politieke druk is geweest. Dan kan ik mij niet van de indruk ontdoen dat er toch iets is geweest, zoals er in Jeruzalem ook ooit iets was in het jaar nul.

Ik hoop dat u dit zeer krachtig zult weerleggen, minister. Want ik blijf erbij dat dit ook niet goed is voor de openbare omroep. Ik stel mij vragen bij het feit dat zoets voor de tweede keer gebeurt onder het bewind van Luc Rademakers. Daarvoor was het veel rustiger. Is hij dan wel de juiste man op de juiste plek? Wat is daar aan de hand op de redactie? Wat vindt u van de beschuldigingen aan uw adres? Ik hoop dat u voluit zult gaan in uw antwoord. Hebt u contact gehad met de VRT over het uitstellen van de Panoramareportage? Wat is uw mening daarover?

De heer Philippe De Coene: Collega’s, ik wil hier namens mijn fractie nog een aantal zaken aan toevoegen. Ten eerste heb ik deze vragen om uitleg geagendeerd, ondanks het feit dat de aantijging en de reactie van de minister al in extenso gepubliceerd waren in de media. Ik heb dit gedaan om niet het minste vermoeden te wekken dat we deze vragen niet zouden willen agenderen omdat er twee mensen van mijn partij bij betrokken zijn.

Er moet mij iets van het hart. We hebben hier twee vraagstellers die een compleet andere toon aanslaan. Ik spreek namens mijn fractie. Ik begrijp de bekommernis. Maar de heer Tommelein stelt zijn vraag met het grootste respect voor ieders positie. Hij wil uitleg hebben

over een zaak. Terwijl u, mijnheer Verstrepen, en u mag het mij niet kwalijk nemen, de principes van de rechtsstaat aan het omkeren bent. Niet de verdediging moet worden hardgemaakt, maar de beschuldiging. U zegt: “Ik verwacht een antwoord van u.” Wel, ik heb iets gelezen in de krant. Ik ken het antwoord van minister Lieten niet, maar ik neem aan dat zij als minister in dit geval zal zeggen dat zij dat met klem ontkent. U anticipeert daar al op en u zegt: “Dit is niet voldoende.” Ik wil u even herinneren aan een aantal principes in onze rechtsstaat. Als beschuldigingen van dien aard worden geuit, worden ze hardgemaakt. Het is niet aan de verdediger om zijn onschuld te bewijzen, maar aan de aantijger om de schuld te bewijzen. U mag het mij niet kwalijk nemen, maar wat u hier doet, heeft fascistoïde trekjes. Neemt u mij niet kwalijk.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer De Coene, ik neem uw beschuldigingen niet. Ik verwacht uw verontschuldigungen.

De heer Philippe De Coene: Dat is uw probleem.

De heer Jurgen Verstrepen: Bij een dergelijk taalgebruik verwacht ik uw verontschuldigungen.

De heer Philippe De Coene: Absoluut niet.

De heer Jurgen Verstrepen: U bent zeer radicaal en extreem. U gaat uw rol als voorzitter te buiten.

De heer Philippe De Coene: Ik heb duidelijk gezegd dat ik namens mijn fractie spreek. Ik heb van u geen lessen te krijgen.

De heer Jurgen Verstrepen: U moet de rechtsstaat ook respecteren. U moet ook de democratie en de werking van deze commissie respecteren.

De heer Philippe De Coene: Ik doe dat. En ik heb een mening.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik zeg het u: ik neem deze beslissing niet!

De heer Philippe De Coene: Dat is jammer voor u.

De heer Jurgen Verstrepen: Het is erg dat ik moet roepen. U zou als commissievoorzitter boven alle fracties en boven alle partijen moeten staan. Als u een mening hebt, moet u hier komen zitten en uw mening verkondigen zoals het boekje het vraagt. U stuurt hier in deze commissie al meteen een veroordeling in mijn richting, terwijl ik de minister niet heb veroordeeld. Ik heb vragen gesteld op basis van gegevens en citaten die niet van mij zijn. Geen enkel citaat is van mij. U kunt dat nalezen in de notulen. Ik pik niet wat u zonet hebt gezegd. Ik verwacht uw verontschuldigungen.

De heer Philippe De Coene: Absoluut niet. Ik denk er niet aan.

De heer Jurgen Verstrepen: Dat zegt meer over uw soort politiek en over wie u bent. U speelt op de man. U speelt niet politiek.

De heer Philippe De Coene: En wat hebt u gedaan in uw vraagstelling?

De heer Jurgen Verstrepen: Ik heb u geen antwoord te geven. Ik heb met de nodige omzichtigheid vragen gesteld. Die vragen zijn logisch. Alle kranten staan vol. De vraag is geagendeerd. Ik stel daarover de vragen. Natuurlijk zult u zeggen dat de heer Tommelein het goed doet – we zien wat er allemaal gebeurt in Kortrijk met Open Vld en sp.a. Het is hier al anders geweest.

De heer Philippe De Coene: Alstublieft.

De heer Jurgen Verstrepen: Wat u zegt en uw toon: dat is crapuleuze politiek van de voorzitter van de commissie Media. Ik zal dit aankarten bij de voorzitter van het parlement.

De heer Philippe De Coene: Ik wens u veel succes. Klaag maar aan. Freedom of speech, behalve als het u niet goed uitkomt.

De heer Jurgen Verstrepen: U beschuldigt mij van politieke uitdrukkingen die er niet zijn.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Mijnheer Verstrepen, ik wil u erop attent maken dat ik op dit moment geen enkele binding heb met de heer De Coene. Hij zit hier in de meerderheid en ik in de oppositie. Ik wil u er attent op maken dat ik geen Kortrijkzaan ben, in tegenstelling tot de heer Caron en – vroeger – de heer Decaluwe. Ik ben een Oostendenaar.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Collega's, we kunnen er een beetje mee lachen of er ons kwaad over maken, maar ik heb deze beschuldigingen ernstig genomen. Ze zijn uiteraard volledig uit de lucht gegrepen. Ik heb dat al ettelijke malen gezegd, zowel rechtstreeks als via mijn woordvoerder: ze zijn op niets gebaseerd. Ik heb uiteraard op geen enkele manier contact opgenomen met de VRT over het uitzenden van eender welke reportage. Ook niet met Het Belang Van Limburg, dat daar zelf al op gereageerd heeft. Ik betreur dat die beschuldiging wordt geuit, niet alleen ten aanzien van mij, maar de facto ook ten aanzien van de betrokken journalisten bij Het Belang Van Limburg of bij de VRT.

De VRT heeft hierop ook gereageerd. Ik kreeg van de VRT-nieuwsdienst de volgende informatie. Op de VRT-nieuwsdienst gebeurt voortdurend journalistiek werk en onderzoek. Of dat wel of niet tot een reportage leidt en welke omvang die reportage krijgt, wordt bepaald op basis van louter journalistieke overwegingen. Dat is ook deze keer gebeurd, aldus de VRT.

De VRT-nieuwsdienst gaf me volgende feitelijke gegevens in verband met de beslissing van de hoofdredactie. In oktober 2011 zond het VRT-programma Panorama een reportage uit over de vermeende graaicultuur bij de politiezone HAZODI. De redactie van Panorama had een tijd geleden het idee opgevat om een nieuwe reportage te maken over de stand van zaken bij dit thema. De programmamakers kregen daarbij de tijd om aan onderzoeksjournalistiek te doen. Daarom hadden de journalisten ook gesprekken met enkele betrokkenen in dit dossier. Na deze gesprekken en onderzoek is er binnen de VRT-nieuwsdienst discussie gevoerd of er met de beschikbare maar te weinig objectieve en relevante informatie al dan niet effectief een onderzoeksreportage voor Panorama geproduceerd kon worden. Dit soort debatten is niet uitzonderlijk: de VRT-nieuwsdienst doet vaker journalistiek onderzoek dat soms wel en soms niet tot een reportage leidt.

Op dinsdag 25 september hebben de vijf hoofdredacteuren en de eindredacteur van Panorama gezamenlijk en unaniem beslist dat er geen voldoende basis was voor een onderzoeksreportage voor Panorama. Zo was het heel moeilijk om aan objectieve getuigenissen te geraken en bleven enkel insinuaties en beschuldigingen over, zonder feitelijke informatie. Ook de deontologische adviesraad van de VRT-nieuwsdienst had bedenkingen bij het scenario van de reportagemakers. De beslissing kwam binnen de VRT-nieuwsdienst niet plots of onverwacht tot stand. De weken voor de beslissing van de hoofdredactie was er zowel binnen de Panoramaploeg als bij de hoofdredactie al grote twijfel of het verzamelde materiaal wel ooit tot een Panoramareportage zou kunnen leiden.

Ik hoop dat ik hiermee duidelijk ben, zowel over mijn eigen acties als over de acties die de VRT heeft doorgevoerd. Ik heb geen enkele intentie om zelf uitspraken te doen, ook niet over de vraag van de heer Verstrepen of ik het nog optimaal vind. Het is niet aan mij om uitspraken te doen over programma's. Artikel 7 van het Mediadecreet stelt dat de VRT autonoom haar programma-aanbod en uitzendschema vaststelt.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Voorzitter, voor mij is dat duidelijk.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Vooraleer de commissievoorzitter opnieuw begint te schelden, dank ik u, minister, voor uw correcte antwoord. Ik heb nog één vraagje. De spilfiguur in deze beschuldigingen is de advocaat Sven Mary, niet zomaar de eerste beste van het zevende knoopsgat. Hij beschuldigt u van censuur. U dicteert de journalisten. Ik ga er dus van uit dat u nu zegt dat Sven Mary liegt.

Minister Ingrid Lieten: Mijnheer Verstrepen, ik ga daar echt geen uitspraken over doen. Ieders vrije meningsuiting. Ik heb uitdrukkelijk mijn mening gegeven en daarmee sluit ik deze discussie af.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de investeringen van Telenet in Vlaamse producties - 45 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, Telenet maakte bekend dat het flink gaat investeren in Vlaamse producties. De productiehuisen – niet de omroepen – krijgen de komende vier jaar 30 miljoen euro toegeschoven. Een en ander sluit ongetwijfeld aan – dat denk ik toch – bij een soort charmeoffensief van Telenet na de plannen van Liberty Global om alle aandelen op te kopen. Door de spontane investering in Vlaamse producties geeft Telenet als het ware invulling aan de investeringsplicht zoals die in het Vlaamse regeerakkoord werd ingeschreven.

Minister, die investeringsplicht is een belangrijk onderdeel van het regeerakkoord. Daarom heb ik in dit verband de volgende vragen voor u. Een, hebt u met Telenet een kader afgesproken met betrekking tot welke producties op welke wijze zullen worden gesteund? Of is dat een volledig eigen initiatief van Telenet zonder dat er met u over gesproken is? Twee, hoe verhoudt het initiatief van Telenet zich volgens u tot de intentie in het regeerakkoord om een investeringsplicht in te voeren? Vindt u dat het in lijn ligt daarmee of vindt u dat het toch net weer iets anders is dan wat het regeerakkoord bedoelde? Drie, hebt u er weet van of ook andere distributeurs vergelijkbare initiatieven willen nemen?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Het gaat hier over een belangrijke stap en een belangrijk bedrag. 30 miljoen euro in vier jaar voor de audiovisuele sector is niet niets. Het belang van de Vlaamse productie mag niet worden onderschat. Ik verwijs naar de strijd die de zenders momenteel voeren.

Het is niet aan Telenet om deze investeringsverplichting op de eigen manier in te vullen. Ik heb het dan niet alleen over het regeerakkoord dat zegt dat er een investeringverplichting zou kunnen komen. Ik vind het ook niet correct dat een distributeur zich inhoudelijk artistiek gaat bemoeien met het programma-aanbod van productiehuisen of zenders. Ik pleit eigenlijk al langer voor een strikte scheiding tussen distributie en content. Eens te meer wordt die grens hier overschreden. Er kunnen koppelingen plaatsvinden aan die investeringsverplichting zoals previews, eerste uitzendingen enzovoort die op een of andere manier de belangen van Telenet dienen, of omgekeerd de belangen van de zenders schaden. Deze optie is niet goed. Ik heb het bleekblauw vermoeden dat er al een tijdje wordt onderhandeld met Telenet en dat die onderhandelingen niet tot een goed einde komen. Om die reden zou Telenet de vlucht vooruit nemen en dat zelf aankondigen en dus niet wachten op een overheidsinitiatief of overleg. Het

klimaat tussen Telenet en de Vlaamse overheid, tussen Telenet en de Vlaamse zenders en tussen Telenet en de auteurs is niet altijd even fris.

Minister, ik vind het op zich terecht dat die investeringsverplichting in het regeerakkoord is opgenomen. Ik vind dat de distributeurs niet op een eigengereide wijze moeten handelen. Ik maak de vergelijking met de cultuursector waarbij de cultuurcentra plots zouden bepalen welke theaterproducties de Vlaamse theaterhuizen moeten maken. Op die manier zetten we de verhoudingen op hun kop. Dat is artistiek niet interessant voor de toekomst.

Minister, hoe komt het dat Telenet nu zelf initiatief neemt? Is er onderhandeld met uw diensten? Zijn die onderhandelingen al een tijdje bezig? Met welke gevolgen? Klopt mijn indruk van daarnet dat de gevolgen niet zo positief zijn waardoor Telenet de vlucht vooruit neemt?

Werd er ook gesproken met Belgacom, de tweede grote distributeur? Wat is de houding van Belgacom? Wat zijn de gevolgen van die gesprekken? Zijn die gesprekken gezamenlijk gevoerd?

Zijn het Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF) en in mindere mate de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) betrokken bij die gesprekken? Ik vind het vanzelfsprekend dat een investeringsverplichting verder wordt geregeld. De investeringen moeten worden toegekend door een objectieve gedepolitiseerde instantie op basis van expertise. Dan lijkt het me vanzelfsprekend zoals dat ook gebeurt voor films en fictiereeksen, dat het VAF of een afgeleide instantie wordt ingezet. Daar is expertise in huis.

Zijn er nog verdere afspraken gemaakt met de distributeurs en andere betrokkenen? Ik reken daar ook de zenders bij, want die zijn met een bypass voorbijgestoken in dit dossier.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Door het betoog van de heer Caron krijgen we een iets bredere discussie over dit onderwerp. Is het de bedoeling dat privé-investeerders enkel nog mogen investeren binnen de krijtlijnen van de overheid die dan gaat bepalen wat content moet zijn? Ik weet niet of dat een goede oplossing is. VTM en ATV hebben recent samengewerkt met een niet kleine krant in Vlaanderen om een productie op poten te zetten. Is die krant, die natuurlijk ook een privé-initiatief is, dan fout door die investering te doen? Of mag dat dan wel? De krant heeft natuurlijk ook haar afgeleiden gehad. Ze heeft de dvd aangeboden en heeft ook commercieel nut geput uit de serie.

Minister, denkt u dat daar een heel strikte regelgeving voor nodig is? Of laten we het privé-initiatief iets meer primeren? Ik had graag gehoord wat uw standpunt over de basis van de investeringsplicht is. Hoe ziet u die investeringsplicht?

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Dames en heren, het is inderdaad een initiatief van Telenet zelf. Telenet wil het zelf lanceren, wil de invulling ervan zelf bepalen en wil het uiteraard operationeel onder eigen vlag en autonomie verder uitwerken.

Het is zeker zo dat ik ook, zoals ik in mijn beleidsbrief heb geschreven, probeer om in overleg tot een win-winsituatie te komen wat de investeringsplicht betreft. Er is al heel wat overleg geweest met Telenet, met Belgacom, met de audiovisuele sector om te bekijken hoe we zo'n investeringsplicht op een goede manier zouden kunnen uitvoeren. Er is tot nu toe geen vergelijk uitgekomen dat door iedereen gedragen wordt.

Ondertussen is er dit privé-initiatief van Telenet. Ik heb daar in de media ook al op gereageerd. Ik heb gezegd dat ik het uiteraard toejuich dat Telenet een substantieel deel van de middelen wil investeren in content en in het creëren van content. Ik heb ook een aantal suggesties en vragen geformuleerd die het geheel wat mij betreft zouden kunnen versterken, onder andere wat de rol van de zenders is in het initiatief van Telenet. Een tweede vraag, die

ook door de heer Caron werd opgeworpen, is wat de rol van het Mediafonds zou kunnen zijn. Daar wordt expertise verzameld die nuttig is en gebruikt zou kunnen worden. Een derde vraag betreft de relatie en de rol voor de onafhankelijke productiehuisen en de auteurs, en ook de hele rechtenverdeling die daarmee gepaard zal gaan. Ik vind het ook belangrijk dat we een soort garantie zouden krijgen dat de producties uiteindelijk op een open net te zien zullen zijn. Dit zijn vragen die ik graag beantwoord zou zien. Ik heb van Telenet een signaal gekregen dat het zeker mee wil zoeken naar antwoorden op die vragen.

Voor de rest zullen we de gesprekken voortzetten, zowel met Telenet als met Belgacom als met de partners in de sector om te bekijken hoe we de investeringsplicht die in het regeerakkoord staat, verder kunnen uitvoeren.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, ik dank u voor het antwoord. Het zou inderdaad goed zijn dat een soort kader wordt afgesproken en dat u toch geraakt waar we samen wilden geraken met het regeerakkoord. Het is inderdaad een nobel initiatief van Telenet, maar het is natuurlijk niet de bedoeling dat iedereen zomaar wat doet. De eeuwige discussie over content en distributeur is hier ook weer aangehaald: waar stopt de rol van de ene en begint de rol van de andere? Het zou goed zijn als u dat ter gelegenheid van dit dossier toch eens scherpstelt.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Minister, dank u wel voor uw voorzichtige antwoord – als ik het zo mag formuleren. *(Opmerkingen van minister Ingrid Lieten)*

Het is niet negatiever bedoeld dan negatief. Ik begrijp dat u in besprekingen bent en dat u hoopt dat er toch een andere oplossing uit de bus kan komen dan de louter private demarche van Telenet. Ik pleit daar ook voor.

Ik vind het net als u en andere collega's 'nobel' – met aanhalingstekens in dit geval – dat Telenet een inspanning doet, maar gelet op de context waarin we ons vandaag bevinden, krijgt dit natuurlijk een kantje dat ons ongerust moet maken. Het is niet het eerste incident.

Ik hoop nu echt dat we een oplossing krijgen. Ik vind het ook een artistieke kwestie, dan heb ik daarnet onderlijnd. Ik betwijfel niet dat er bij Telenet misschien bekwame mensen zijn die kunnen beoordelen welke producties wel of niet steun kunnen krijgen, maar ik heb liever een objectieve instantie die deel uitmaakt van de mediabeleidsvisie van u en de Vlaamse Regering, die in een historisch perspectief te plaatsen is en die een grotere kwaliteitsgarantie biedt dan die 'move' van Telenet.

Ik hoop echt dat we tot een oplossing kunnen komen. En ik kijk nu naar u, voorzitter, want als we daar niet toe komen, denk ik dat we ter zake met deze commissie een initiatief moeten nemen.

De voorzitter: Sowieso hebben we heel binnenkort een ontmoeting met Telenet. Dat biedt ons de kans om als leden van het parlement rechtstreeks in dialoog te gaan over de verschillende initiatieven en standpunten van de instantie, maar dit natuurlijk onverminderd de mogelijkheden die we hebben om het onderwerp hier verder uit te diepen in de commissie.

De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Het blijft natuurlijk allemaal heel vaag hoe men de investeringsplicht ziet. Dat was ook zo met het zinnetje dat in het regeerakkoord staat, en daar heb ik toch wel problemen mee. Bij het samenstellen van een regeerakkoord moet toch iets concreter tewerk worden gegaan, en misschien ook voorzichtiger, als dergelijke regeltjes worden opgenomen. Blijkbaar is het nu een probleem om inderdaad tot een gedragen geheel te komen, maar dat had evengoed al voorzien kunnen worden toen het regeerakkoord geschreven werd.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Collega's, u moet misschien de context kennen. In het regeerakkoord staat uiteraard een beleidsintentie. Ik voer daar de gesprekken over en ik zal die blijven voeren. Daarnaast heeft Telenet, een privébedrijf, een privé-initiatief genomen om met eigen geld een fonds te creëren. Ik heb als minister van Media gevraagd om een aantal waarden en belangen te verzekeren. Telenet heeft gezegd dat het daarover wel wil praten. Het blijft natuurlijk hun privéged. We kunnen dwingender zijn als het over belastinggeld gaat waar we zelf de spelregels bepalen. Ik zal mijn best doen om die waarden die ook hier verdedigd worden, ook bij Telenet te verdedigen.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Ik vind het toch zeer straf dat collega Wienen nu ook al kritiek op het regeerakkoord durft te uiten. (*Gelach*)

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het nieuwe actieplan diversiteit van de VRT
- 69 (2012-2013)

Vraag om uitleg van de heer Wim Wienen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de diversiteitsquota bij de openbare omroep
- 99 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Voorzitter, minister, collega's, vorige week kwam het persbericht van de openbare omroep die een nieuw actieplan diversiteit aankondigde. Dit is een gevolg van de beheersovereenkomst waarin een jaarlijks actieplan werd aangekondigd.

In het persbericht lezen we: "Binnen de VRT is er grote vooruitgang geboekt op het vlak van sensibilisering bij het netmanagement en bij de productiehuizen. De VRT wil nu een nieuwe stap zetten om de streefcijfers uit de beheersovereenkomst (33 procent vrouwen en 5 procent nieuwe Vlamingen) te halen. Een, Canvas en Ketnet stappen af van vrijblijvende briefings over diversiteit aan de programmamakers." In plaats van aanbevelingen bij briefings wordt overgestapt naar concrete resultaatsverbintenissen en specifieke projecten voor elk net.

Minister, op welke manier wil men die resultaatsverbintenis precies gaan invullen? Hoe ziet men dat concreet? Zal men overgaan tot quota per programma of net of zal men dat anders invullen? Ook de diversiteit inzake personen met een handicap moet een belangrijk aandachtspunt zijn. Welke concrete acties zullen worden opgezet? Kunt u dit nader toelichten?

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Voorzitter, ik wil collega Vandaele niet nog meer choqueren, maar ik ga misschien weer wat kritiek hebben op het regeerakkoord en zelfs op de beheersovereenkomst die deze regering heeft afgesloten met de VRT.

Minister, we hebben al meermaals gediscussieerd over het diversiteitsbeleid van de VRT en over wat u hebt laten inschrijven in de beheersovereenkomst met de VRT. U weet dat ik daar niet zo'n groot voorstander van ben omdat ook het diversiteitsplan te beperkt is. Als ik de VRT-mededelingen lees en denk aan de discussies over de beheersovereenkomst, moet het gaan over 'meer vrouwen' en volgens de VRT letterlijk over 'meer kleur'. Ik als Vlaams

Belanger zou al nooit durven te spreken over de huidskleur van een medebewoner op deze aarde, maar de VRT doet dat wel: meer kleur en meer vrouwen. We gaan die discussie over wat een concreet diversiteitsbeleid moet zijn, niet opnieuw voeren. Collega Vandaele heeft er alleszins al één doelgroep bij gevoegd, zijnde mensen met een beperking.

Wat mij enigszins stoort bij wat de VRT nu doet, is dat de VRT enkel focust op quota en streefcijfers. We hebben die discussie meermaals gevoerd. Ik heb toch gemerkt dat onder meer de fractie van de heer Vandaele en de fractie van de heer Tommelein, zich niet konden verzoenen met quota in verband met diversiteit. Met streefcijfers konden ze nog leven want dat is geen verplichting, maar quota zouden een brug te ver zijn. Als ik de mededeling van de VRT goed lees, dan spreekt men over concrete resultaatsverbintenissen bij Een, Canvas en Ketnet in hun onderhandelingen met de productiehuisen. Wat zijn concrete resultaatsverbintenissen? Dat zijn cijfers die men moet halen. Het productiehuis moet voor de programma's die ze voor de VRT maken, een concreet aantal vrouwen en 'mensen met kleur' – om de VRT-terminologie te gebruiken – opvoeren. Dan kom je terecht bij quota. Het zijn geen cijfers meer die worden nagestreefd, maar concrete cijfers die worden opgelegd. Ik vind het een beetje eigenaardig dat de VRT dat doet. Ik had trouwens voorspeld dat ze dat zouden doen. In de beheersovereenkomst met de VRT staat duidelijk dat het ging over streefcijfers.

Minister, wat is de reden om van streefcijfers naar concrete resultaatsverbintenissen – ergo quota – te gaan? Hoe verhoudt die beslissing zich tegenover de beheersovereenkomst? Wat zijn de gevolgen voor de productiehuisen? Destijds hebben de productiehuisen gesteld dat zij in bepaalde domeinen of voor bepaalde acteurs geen mensen met een kleur vinden. Het lukt niet altijd om deskundigen van alle soorten te hebben omdat in bepaalde beleidsdomeinen nu eenmaal meer mannelijke deskundigen zijn, in andere meer vrouwelijke. Wat betekent het dus voor de productiehuisen en voor de kwaliteit van de programma's op de VRT?

Ik heb altijd gezegd dat dit uiteindelijk tot een soort positieve discriminatie gaat leiden als men die streefcijfers oplegt. Stel dat de VRT een financieel programma maakt en toevallig een schitterend financieel adviseur vindt om toelichting te geven over een bepaald financieel probleem, dan zal de VRT misschien kiezen voor een vrouw die minder bekwaam is dan die man om dat uit te leggen, enkel om die streefcijfers te halen. Ik vrees dat dit niet altijd de goede manier is om de kwaliteit van de programma's hoog te houden.

Ik denk dat dit tot discriminatie gaat leiden, zogezegd wat men tegenwoordig positieve discriminatie noemt. Ik heb nooit gezien wat er positief is aan discriminatie. Dat vond ik altijd een rare term. Minister, ik vraag me af of u overleg hebt gehad met de VRT over het doorvoeren van die concrete resultaatverbintenissen en wat daarvan het resultaat was.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Ik heb met de VRT de informatie verzameld, maar ik wil graag even het kader schetsen van het diversiteitsbeleid van de VRT. De VRT heeft in de beheersovereenkomst de opdracht gekregen diversiteit centraal te stellen in de organisatie en een integrale aanpak op het vlak van aanbod en beeldvorming te hanteren. Om dat te realiseren stelt de VRT elk jaar een actieplan op, zoals bedoeld in de doelstellingen 2.1 van de beheersovereenkomst.

Die doelstellingen zijn als volgt verwoord: "De VRT ontwikkelt jaarlijks een actieplan met betrekking tot de vertegenwoordiging van specifieke doelgroepen, vertaald in streefcijfers voor de vertegenwoordiging van vrouwen (33 procent in het gehele intern en extern geproduceerde tv-aanbod, uitgezonderd programma-aankoop) en van nieuwe Vlamingen (5 procent in het gehele intern en extern geproduceerde tv-aanbod, uitgezonderd programma-aankoop), en met betrekking tot bereik."

Nog voor deze beheersovereenkomst van kracht werd, heeft de VRT in september vorig jaar een eerste actieplan diversiteit opgesteld. Begin oktober van dit jaar heeft de VRT de krachtlijnen van haar tweede actieplan diversiteit opgesteld. De komende weken en maanden

zal de omroep dit actieplan uitrollen in de organisatie en de doelstellingen ervan trachten waar te maken. Het nieuwe actieplan diversiteit strekt zich uit over verschillende domeinen: human resources, monitoring – bereik bij en vertegenwoordiging van specifieke doelgroepen –, diversiteit in het aanbod – op televisie, op radio, en ook specifiek bij het nieuwsaanbod –, en toegankelijkheid – het toegankelijk maken van het aanbod voor onder andere slechtzienden en slechthorenden.

Op vrijdag 5 oktober heeft de VRT de krachtlijnen van haar nieuwe actieplan met de belangengroepen besproken. De opvallendste elementen uit het actieplan en de resultaten van een bereikstudie bij nieuwe Vlamingen zijn bekendgemaakt via twee persberichten die samen zijn verstuurd. Wat betreft de diversiteit in het aanbod stond in het persbericht: “Binnen de VRT is er grote vooruitgang geboekt op het vlak van sensibilisering bij het netmanagement en bij de productiehuizen. De VRT wil nu een nieuwe stap zetten om de streefcijfers uit de beheersovereenkomst te halen. Eén, Canvas en Ketnet stappen af van vrijblijvende briefings over diversiteit aan de programmamakers. In plaats van aanbevelingen bij briefings wordt overgestapt naar concrete resultaatsverbintenissen en specifieke projecten voor elk net. Daarbij zal de focus blijven liggen op gender en kleur. Om een beter resultaat inzake diversiteit te halen, zullen de briefings nu verfijnd worden zodat er op de verschillende netten meer vrouwen en meer kleur te zien is bij kandidaten, hoofdrollen, personages, ankers, enzovoort. Elk programma zal daarop gescreend worden. Op die manier moeten (op elk net) de programma’s er samen toe bijdragen om de streefcijfers te halen. Ook aangekochte programma’s zullen extra gescreend worden op hun diversiteitsgehalte. Daarnaast zullen er, wat betreft de beeldvorming, extra acties opgezet worden rond gender, mensen met een handicap, zorg en armoede.”

Elk VRT-televisienet gaat dus de verbintenis aan om de streefcijfers uit de beheersovereenkomst te halen. Dat betekent voor elk net afzonderlijk dat de uitgezonden programma’s samen de streefcijfers moeten halen. De netten zullen de interne en externe productiehuizen ondersteunen in het verbeteren van de diversiteit van de programma’s. Daarbij zal vanzelfsprekend ook aandacht worden besteed aan een genuanceerde beeldvorming qua kleur en gender.

Tot hier het algemene kader, nu de concrete vragen. De krachtlijnen van het nieuwe actieplan zijn nu opgesteld. De komende weken en maanden wordt het nieuwe actieplan uitgerold. Het is volgens de VRT dan ook te vroeg om te vragen naar de precieze invulling van het actieplan. Maar vast staat wel dat de netten de doelstellingen uit het actieplan willen realiseren door gerichte acties op te zetten. Zo zal elk net een aantal programma’s analyseren op hun diversiteitsgehalte. Voor de programma’s waar de diversiteit onvoldoende is, zal het net aan de programmamakers vragen om hun programma bij te sturen. Daarbij zal rekening worden gehouden met verschillende factoren zoals het netprofiel, het strategisch belang van het programma, het genre, het uitzenduur enzovoort.

De VRT werkt niet met quota maar met streefcijfers, net zoals de beheersovereenkomst. De streefcijfers worden in het actieplan diversiteit niet verbonden aan elk programma afzonderlijk, maar aan elk net.

De VRT wil als eerste stap in kaart brengen hoeveel aandacht zij momenteel schenkt aan handicaps, ouderen met zorg en armoede, en hoe zij dat doet. Deze thema’s komen aan bod in allerlei programma’s zoals documentaires en nieuwsuitzendingen. Alle netten zullen daar nu over rapporteren. Op die manier wil de VRT te weten komen wat de netten doen rond personen met een handicap, zorg en armoede en waar de netten moeten bijsturen in volgende actieplannen.

De openbare omroep schenkt in tal van programma’s aandacht aan tal van maatschappelijk relevante thema’s. Aandacht voor personen met een handicap, zorg en armoede behoort dan ook tot het DNA van de VRT. Dat bleek bijvoorbeeld ook met de toegenomen aandacht voor de Paralympics op VRT-radio en -televisie. De maatschappelijke meerwaarde van de VRT

komt ook tot uiting in mobiliserende acties. Denk bijvoorbeeld maar aan Music for Life, dat dit jaar aandacht besteedt aan dementie.

Mijnheer Wienen, er is geen tegenspraak tussen de streefcijfers en de concrete resultaatsverbintenissen die de VRT-televisienetten aangaan. De streefcijfers zijn opgenomen in de beheersovereenkomst. Ze drukken uit dat de VRT ernaar streeft om de betrokken doelstellingen te halen. De resultaatsverbintenissen van de netten uit het nieuwste VRT-actieplan drukken uit dat de netten het engagement willen aangaan om die doelstellingen elk afzonderlijk te halen. Ze zijn dus een middel om het doel te bereiken: namelijk de omroep zijn van alle Vlamingen. Van quota is geen sprake, zoals hierboven ook al aangehaald werd.

Er is geen verschil in benadering inzake diversiteit tussen de intern gemaakte VRT-producties en de producties die door externe productiehuisen gemaakt worden. De externe productiehuisen zullen met andere woorden ook inspanningen moeten leveren om de diversiteitsdoelstelling mee te helpen realiseren. Dat zal onder andere gebeuren door in de omschrijving van de opdracht bepalingen over diversiteit op te nemen.

Diversiteit in het aanbod is een integraal onderdeel van kwaliteit van het aanbod. Een betere en juiste weerspiegeling van de samenleving in het globale aanbod is immers steeds een verrijking en nooit een verarming van dat aanbod. De VRT zal er op elk moment over blijven waken dat de kwaliteit van haar aanbod hoog blijft. De omroep is er immers van overtuigd dat, globaal genomen, meer aandacht schenken aan diversiteit bij de productie, leidt tot meer creativiteit bij de programmamakers en kwalitatieve programma's.

Wat betreft het uitnodigen van experts in nieuwsuitzendingen en andere programma's: ook hier is het mogelijk om voldoende diversiteit te hebben qua kleur en gender door gericht op zoek te blijven gaan naar experts. Dat betekent dus niet dat moet worden ingeboet aan kwaliteit. De programmamakers moeten de kwaliteit van hun programma bewaken.

Dat leidt niet tot positieve discriminatie. Er is volgens de VRT geen sprake van positieve discriminatie, wel van positieve actie. De VRT verduidelijkt dit met een voorbeeld. Tot dusver zijn er minder vrouwelijke deelnemers aan De Canvascrack dan mannelijke. De deelnemerslijst van mannelijke kandidaten is dan ook langer dan de vrouwelijke lijst. De presentator, Herman Van Molle, riep daarom deze zomer vrouwen herhaaldelijk op om zich kandidaat te stellen voor De Canvascrack. Dit is een positieve actie in de hoop dat hierdoor meer vrouwen zich aangesproken voelen om zich kandidaat te stellen voor deelname aan het programma. Bij de selectieproef worden dezelfde vragen voorgeschied. Vrouwen en mannen hebben dan ook evenveel kans om de selectieronde met succes af te ronden. Hoe meer vrouwen zich kandidaat stellen, hoe meer vrouwen er normalerwijze ook de selectieronde succesvol kunnen afsluiten. Daardoor kunnen er meer vrouwen aan bod komen dan tot nu toe het geval was. Dit is een mooi voorbeeld dat er geen sprake is van positieve discriminatie, maar van positieve actie.

Ik heb hier geen specifiek overleg met de VRT gehad. De VRT heeft een beheersovereenkomst met de Vlaamse overheid en dat is de leidraad. De VRT is verantwoordelijk voor de uitvoering van de doelstellingen in die overeenkomst, waar de Vlaamse Regulator voor de Media toezicht op houdt. Er wordt gerapporteerd aan het parlement.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Ik dank u voor uw antwoord, minister.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Taal is een dynamisch gegeven: positieve discriminatie wordt positieve actie. *(Opmerkingen van minister Ingrid Lieten)*

Dat is mooi. Dat is hetzelfde als 'illegale vreemdelingen' en 'mensen zonder papieren'. Dat is allemaal op dezelfde leest geschoeid.

Alles wordt door elkaar gebruikt betreffende de diversiteitsnota en het diversiteitsbeleid. In het begin van uw antwoord had u het over streefcijfers die gehaald moeten worden. Als het woord “moeten” daar staat, zijn dat dus geen streefcijfers maar quota. Op het moment dat u begint te antwoorden op mijn vragen, zijn de streefcijfers weer “streefcijfers waarnaar gestreefd moet worden”. Als u een antwoord laat voorbereiden, moet u ervoor zorgen dat het consequent is van de eerste tot de laatste bladzijde.

In het actieplan gaat het over “vrouwen en nieuwe Vlamingen”. Waarom zet de VRT zo hoog in en gebruikt hij altijd het woordje “kleur”? Bij de nieuwe Vlamingen zitten ook vaak mensen met minder melanine. Dat zijn toch ook nieuwe Vlamingen? Mensen met een beperking en senioren komen daar dan weer niet in voor.

Tot slot, het is duidelijk waar het om te doen is. Het is u niet zozeer om de vrouwen te doen, waar u 33 procent wilt halen. Het is te doen om de kleurtjes! Dat zien we in de acties die de VRT ontwikkelt, er worden namelijk stages gegeven aan de zogenaamde kansengroepen. Het overgrote deel van die stages gaat naar de kleurtjes. Amper twee stages gaan naar vrouwen. Acht stages kleurtjes, twee stages vrouwen, ik weet waar de VRT naartoe wil.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: De heer Wienen en ik zullen rond dit thema altijd van mening blijven verschillen.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

■